

ספר הזוהר

מתתנא האלוקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

ספר זוהר תורה

הוא לקוט גדול ונפלא מכל ספרי הזוהר,
כל המאמרים השייכים לכל פרשה ופרשה עם לשון הקודש,
בקה יוכל כל אחד ללמוד הפרשה ולהבין הפסוקים עם מדרשי הזוהר,
בפרט בשבת קודש שהוא זמן המיוחד ללמוד הזוהר הקדוש,
ובזמן קצר כ-7 דקות ביום ילמד הפרשה עם מתיקות הזוהר,
"ספר הזוהר אפילו בקריאה לבד יש בו כוח לעשות נסים" (הנהגות הרמ"ז דף קעה:)

פרשת ויחי

"דף היומי"

מסדר ומחולק כפי ימות השבוע

בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי

מופץ ללא מטרות רוח פלל - לקירוב הגאולה ברחמי

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי, עיה"ק בית שמש תובב"א
חודש חשוון שנת תשע"ב לפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי
בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב ויחיל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

פרשת ויחי

זוהר חלק א' פרשת ויחי דף רטז ע"ב

בשעת מיתת יעקב התחילו הצרות

"וַיְחִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁבַע עָשָׂר שָׁנָה". מפני מה פרשה זו סתומה, רבי יעקב אמר, בשעה שמת יעקב, נסתתמו עיניהם של ישראל, ר' יהודה אמר, שאז ירדו לגלות והשתעבדו בהם.

יעקב זכה ל"ז שנים טובות בארץ מצרים

רבי שמעון אמר, מה כתוב למעלה "וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן וַיֵּאָחֲזוּ בָהּ, וַיִּפְרוּ וַיִּרְבּוּ מְאֹד", וכתוב: "וַיְחִי יַעֲקֹב", שאין ראוי להפריש בין זה לזה, כמו שהם עמדו במעדני מלכים, וקבלו תענוג ותשוקות לעצמם, כן גם יעקב עמד במעדני מלכים, בתענוג ותשוקה לעצמו, לא נפרש זה מן זה, וכך נקרא ויחי, שהרי כל ימיו אין לקרות עליהם ויחי, לפי שכל ימיו היה בצער ונמצא בצער, עליו כתוב: "לֹא שְׁלוֹתַי וְלֹא שְׁקֵטַתִּי וְלֹא נַחְתִּי וַיָּבֵא רְגֹזוֹ" (איוב ג, כו), ואחר שירד למצרים נקרא ויחי, ראה לבנו מלך, ראה לכל בניו זכאים צדיקים, וכולם בתענוגי ומעדני עולם, והוא ישב ביניהם כיון הטוב השוקט על שמריו, אז נקרא "וַיְחִי יַעֲקֹב", לכן אין הפרש בין "וַיִּפְרוּ וַיִּרְבּוּ מְאֹד" ל "וַיְחִי יַעֲקֹב", וכך ראוי להיות.

"שְׁבַע עָשָׂר שָׁנָה", מאי הטעם של "שְׁבַע עָשָׂר שָׁנָה", אלא אמר רבי שמעון, כל ימי יעקב בצער היו, בצער עבר אותם בתחלה, כיון שראה ליוסף שהיה עומד לפניו, כאשר הסתכל יעקב ביוסף היה נשתלם בנפשו כאילו ראה לאמו של יוסף, שיופיו של יוסף היה דומה ליופיה של רחל, והיה נחשב לו כמו שלא עבר עליו צער בימיו.

וכאשר יוסף נפרש ממנו, אז נתקיים בו, "לֹא שְׁלוֹתַי וְלֹא שְׁקֵטַתִּי וְלֹא נַחְתִּי וַיָּבֵא רְגֹזוֹ" (איוב ג, כו), שזה היה קשה ליעקב מכל מה שעבר עליו, ובזמן שנפרש יוסף ממנו מה כתוב: "וַיִּוְסַף בֶּן שְׁבַע עָשָׂר שָׁנָה הָיָה רַעָה וְגוֹ", ובכל ימיו של יעקב לא היה לו צער כזה, והיה בוכה בכל יום על אותן שבע עשרה שנה של יוסף, מה השיבו הקדוש ברוך הוא, "וַיִּוְסַף יָשִׁית יָדוֹ עַל עֵינָיו", הרי לך י"ז שנה אחרות, בתענוגים ומעדנים והנאות ותשוקות, זהו שכתוב: "וַיְחִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁבַע עָשָׂר שָׁנָה וְגוֹ", ולמדנו שכל שנים האלה שכינת כבודו של הקדוש ברוך הוא נמצאת עמו, ולפיכך נקראו חיים.

זוהר חלק א' פרשת ויחי דף ר"ז ע"ב

אדם לפני מיתתו מכריזים עליו

"וַיִּקְרְבוּ יְמֵי יִשְׂרָאֵל לְמוֹת", אמר רבי יוסי, כאשר מתקרבים ימיו של אדם למוות, שלשים יום קודם מכריזים עליו בעולם, ואפילו צפורי שמים מכריזים עליו, ואם זכאי הוא מכריזים עליו שלשים יום בין הצדיקים בגן עדן.

שלשים יום לפני המיתה האדם אינו שולט על נשמתו

ולמדנו שכל אותן שלשים יום, יוצאת נשמתו ממנו בכל לילה, ותעלה ותראה מקומה בעולם ההוא, וזה האדם אינו יודע ואין משגיח ואין שולט בנשמתו כל אותן שלשים יום כמו ששלט בתחילה, שכתוב: "אֵין אָדָם שְׁלֵיט בְּרוּחַ לְכֹלֹא אֶת הָרוּחַ וּגו'" (קהלת ח, ח), אמר רבי יהודה, כאשר מתחילים אותן שלשים יום, צלמו של האדם נחשך, והצורה שנראית בארץ נמנעת.

זוהר חלק א' פרשת ויחי דף רכא

כל ימיו של האדם באים אל ה' להעיד על האדם

למדנו שאמר רבי חייא, כתוב: "וַיְחִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה", שם כשהיה בקיומו נקרא יעקב, וכאן במיתתו ישראל^[א], שכתוב: "וַיִּקְרְבוּ יְמֵי יִשְׂרָאֵל לְמוֹת", אמר רבי יוסי, כך הוא בודאי, שהרי לא כתוב ויקרב יום ישראל, אלא ימי, וכי בכמה ימים ימות האדם, והרי בשעה אחת ברגע אחד מת ויוצא מהעולם.

אלא כך למדנו, כאשר יבקש הקדוש ברוך הוא להשיב אליו רוח האדם, כל אותן הימים שנתקיים האדם בזה העולם נפקדים לפניו, ועולים בחשבון, וכאשר מתקרבים לפניו לעלות בחשבון, מת האדם, והקדוש ברוך הוא ישיב רוחו אליו, והבל ההוא שהיה מוציא ומנשם בו מחזירו אצלו^[ב], אשרי חלקו של אדם שהוא שימיו יתקרבו אצל המלך בלי בושה, ולא נדחה יום אחד מהם לחוץ, בשביל שנמצא שביום ההוא עשה בו עבירה, ולפיכך כתוב בצדיקים קריבה, לפי שמתקרבים ימיו לפני המלך בלי בושה.

וי להם להרשעים שאין כתוב בהם קריבה, כי איך יקרבו ימיהם לפני המלך, שהרי כל ימיהם בחטאי העולם נמצאים, ולפיכך בל יקרבו לפני המלך, ולא יחשבו לפניו, ואינם נזכרים למעלה, אלא שהם כלים מעצמם, עליהם כתוב: "דֶּרֶךְ רָשָׁעִים כְּאֶפְלָה, לֹא יָדְעוּ בְּמָה יִבְשְׁלוּ" (משלי ד, יט).

וכאן "וַיִּקְרְבוּ יְמֵי יִשְׂרָאֵל", בודאי בלי בושה רק בשלימות ובשמחה שלימה, ולפיכך כתיב: "יְמֵי יִשְׂרָאֵל", שהיה בשלימות יותר ישראל מיעקב^[א], ואם תשאל, הרי כתוב: "וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם", שלם, שלם היה אבל לא בשלימות במדרגה עליונה כישראל.

זיו הזוהר

א. הלא ישראל מדרגה גדולה מיעקב, וכתוב. "וַאֲיֵן שְׁלוֹטוֹן בְּיוֹם הַמּוֹת" (קהלת ח, ח), והיה לו לומר להיפוך. ב. פירוש, שהקדוש ברוך הוא חוזר ולוקח מן האדם ביום המיתה, את נשמת רוח חיים שנפח באפיו. ג. לפי זה, פירוש "וַיִּקְרְבוּ יְמֵי יִשְׂרָאֵל", היינו כל ימי החיים שלו קרבו למעלה מעלה.

זוהר חלק א' פרשת ויחי דף רכז ע"א

ימים שנהג בהם בצדקות הם מלבושים להנשמה

אמר רבי יהודה, בא וראה, כאשר קרבים אותן הימים לפני מלך הקדוש, אם הוא זכאי זה האיש היוצא מן העולם, הוא עולה ונכנס באותן הימים, והם מלבושי כבוד שמתלבשת בהם הנשמה, והם אותן הימים שהיה זכאי בהם ולא חטא בהם, וי לזה שגרע ימיו למעלה, שכאשר רוצים להלביש לו בימיו, אלה הימים שפגם בהם בחטאיו הם חסרים מן המלבוש ההוא, ונתלבש במלבוש חסר.

כל שכן אם רבים הם, ואין לו לאדם כמה להתלבש בעולם ההוא, אז וי לו וי לנפשו, שדנים אותו בגיהנם בשביל אותן הימים, ימים על ימים, על יום אחד שנים, שכאשר יוצא מזה העולם אינו מוצא ימים להתלבש בהם, ואין לו מלבושים להתכסות בהם, זכאים הם הצדיקים שכל ימיהם נשמרים הם אצל המלך הקדוש, ונעשה מהם מלבושי כבוד להתלבש בהם בעולם הבא.

ובמלבוש הזה זוכים להתענג בתענוג העולם הבא, וגם עתידים במלבוש הזה לקום ולהחיות.

זוהר חלק א' פרשת ויחי דף רכב ע"א

קדושת יוסף צדיקא

"וַיִּקְרָא לְבָנוֹ לְיוֹסֵף", אמר רבי יצחק, וכי שאר השבטים לאו בניו הם, אלא אמר רבי אבא, יוסף היה בנו יותר מכולם, שלמדנו בשעה שאשתו של פוטיפר אנסה לו ליוסף, מה כתוב: "וַיִּבְא הַבֵּיתָה לַעֲשׂוֹת מְלֹאכְתּוֹ וְאִין אִישׁ מְאֲנָשֵׁי הַבַּיִת" (בראשית לט, יא), זה הכתוב כך צריך להיות ואין איש בבית, מהו "מְאֲנָשֵׁי הַבַּיִת", אלא לרמז על צורת יעקב שהיתה שם ונמצאה שם, ולפיכך כתוב: "מְאֲנָשֵׁי הַבַּיִת", אבל איש אחר היה שם, כיון שנשא יוסף את עיניו וראה צורת אביו, התחזק בשבועתו וחזר לאחור.

בא וראה מה כתוב: "וַיִּמָּאן וַיֹּאמֶר אֶל אִשְׁתּוֹ אֲדֹנָיו", אמר לו הקדוש ברוך הוא, כך נאמר "וַיִּמָּאן וַיֹּאמֶר", חייך "וַיִּמָּאן וַיֹּאמֶר" אחר יבא לברך לבניך ויתברכו בו, זה שכתוב: "וַיִּמָּאן אָבִיו וַיֹּאמֶר יְדַעְתִּי בְּנֵי יְדַעְתִּי", כיון שאמר "יְדַעְתִּי בְּנֵי", למה אמר "יְדַעְתִּי" אחר, אלא אמר "יְדַעְתִּי בְּנֵי", בשעה שמשלת בגופך שאתה בני, כאשר ראית צורה שלי והתגברת בשבועתך [1], ולפיכך כתוב: "יְדַעְתִּי בְּנֵי יְדַעְתִּי", ועל מה שאמרת שזה הוא הבכור, גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל, וכאן בשביל זה כתוב: "וַיִּקְרָא לְבָנוֹ לְיוֹסֵף", לְבָנוֹ לְיוֹסֵף ממש.

דבר אחר, "וַיִּקְרָא לְבָנוֹ לְיוֹסֵף", שבצורה אחת היו נראים, שכל מי שראה ליוסף היה מעיד שכן יעקב הוא, רבי יוסי אמר, דכל כך הוא, ועוד שיוסף זן אותו ואת בניו בזקנותו, ולפיכך הוא בנו ממש יותר מכולם.

"וַיִּקְרָא לְבָנוֹ לְיוֹסֵף", למה ליוסף ולא לאחר, משום שהרשות היה בידו להעלותו משם.

זוהר חלק א' פרשת ויחי דף רכב ע"ב

במה השביעו האבות הקדושים

"שִׁים נָא יָדְךָ תַּחַת יָרְכִי וּגו' אֵל נָא תִקְבְּרֵנִי בְּמִצְרַיִם", למדנו שאמר רבי יוסי, במה השביע לו יעקב ליוסף, שכתוב: "שִׁים נָא יָדְךָ תַּחַת יָרְכִי", אלא שהשביעו באות הברית שהיה רשום בבשרו, שזה היה חשוב אצל האבות יותר מהכל, וזה הברית סוד בחינת יוסף הוא.

אמר רבי שמעון, באברהם וביעקב כתוב: "שִׁים נָא יָדְךָ תַּחַת יָרְכִי", תחת ירכי, כלומר בהמקום שנרמז בו השם הקדוש, והוציא זרע קודש ואמת לעולם, ביצחק לא כתוב כך, לפי שיצא ממנו עשו.

ועוד מפני מה כאן "שִׁים נָא יָדְךָ תַּחַת יָרְכִי וּגו'", אלא אמר לו יעקב ליוסף, בזה הרושם הקדוש השבע לי, שהוציא זרע קודש ואמת לעולם, ונשמר ולא נטמא לעולם, שלא יקבר בין אותן הטמאים שלא שמרוהו לעולם, שכתוב בהם: "אֲשֶׁר בָּשָׂר חַמּוּרִים בְּשָׂרָם וְזַרְמַת סוּסִים זָרְמָתָם" (יחזקאל כג, כ).

ואם תשאל, הרי יוסף ששמרו יותר מכולם, מפני מה נקבר ביניהם, אלא למדנו, כתוב: "הֲיִהְיֶה דְבַר ה' אֶל יַחְזָקָאֵל בֶּן בּוּזִי הַכֹּהֵן בְּאַרְץ כְּשֵׁדִים עַל נְהַר כְּבָר" (שם א, ג), והרי למדנו שהשכינה אינה שורה אלא בארץ ישראל, ולמה היתה כאן השכינה, אלא על "נְהַר כְּבָר" כתוב, וכתוב: "וְתַהֲיֶי עֲלָיו שֵׁם יְד ה'", אף כאן יוסף במים נשלך ארוננו, אמר הקדוש ברוך הוא, אם יוסף יסתלק מכאן לא יתקיימו ישראל בהגלות, אלא תהיה קבורתו במקום שלא יטמא, ויוכלו בני ישראל לסבול הגלות.

זוהר חלק א' פרשת ויחי דף רכב ע"א

סיבת בקשת יעקב לא להיקבר במצרים

"וְשָׁכַבְתִּי עִם אֲבֹתִי וּנְשָׂאתֵנִי מִמִּצְרַיִם וּגו'", אמר רבי יוסי, כיון שיעקב היה יודע שבניו ישתעבדו בגלות שם במצרים, מפני מה לא נקבר שם בשביל שתגין זכותו על בניו, ולמה היה מבקש להסתלק משם, והרי כתוב: "כְּרַחֵם אֱבָ עַל בְּנָיִם", (תהלים קג, יג) איהו הוא הרחמנות.

אלא, בשביל זה בקש להסתלק ממצרים, אחד שלא יעשו ממנו עבודה זרה, שהרי ראה שהקדוש ברוך הוא עתיד להפרע מיראתם, ועוד שראה שהשכינה תשים מדורה בין בניו בהגלות, ועוד בשביל שגופו ינוח בין גופות אבותיו להתכלל ביניהם, ולא יהיה נמנה עם רשעי מצרים.

ולמדנו שגופו של יעקב נתמשך מיופיו של אדם הראשון, והיתה צורתו של יעקב צורה עליונה קדושה, צורה שבכסא הקדוש, ולא רצה להקבר בין רשעים, וסוד הדבר שבאבות אין פירוד כלל, ועל כן כתוב: "וְשָׁכַבְתִּי עִם אֲבֹתֵי".

זוהר חלק א' פרשת ויחי דף רכג עמוד ב'

יעקב אבינו שוכב בין אברהם ויצחק

אשרי חלקם של האבות שהקדוש ברוך הוא עשה אותם למרכבה קדושה למעלה, ובחר בהם להתעטר עמם, זה שכתוב: "וַיִּקַּח יַעֲקֹב אֶת אֲבֹתָיו וְהָשָׁק ה' וְגו'" (דברים י, טו), אמר רבי אלעזר, יעקב היה יודע שהעטור שלו באבותיו הוא, שהרי העטור של האבות עמו הוא, והוא עמם, ועל כן באותיות החקוקות למדנו, ש' היא ג' קשרים, ב' קשרים אחד מצד זה ואחד מצד זה, ואחד הכולל אותם^[1], וזהו שלמדנו: "וְהַבְּרִיחַ הַתִּיכֹן בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים מִבְּרִיחַ מִן הַקְּצָה אֶל הַקְּצָה" (שמות כו, כח), וקשר ההוא שבאמצע נאחז לצד זה ולצד זה, ועל כן כתוב "וְשָׁכַבְתִּי עִם אֲבֹתַי" בודאי.

זוהר חלק א' פרשת ויחי דף רכה ע"ב

ליעקב היה מותר להיקבר בארץ ישראל

אמר רבי יהודה, שם למדנו מי שיצאה נשמתו ברשות אחר, וגופו נקבר בארץ הקדושה, עליו כתוב: "וַתָּבֵאוּ וַתַּטְמְאוּ אֶת אֶרְצִי וְנַחֲלָתִי שְׂמַתָּם לְתוֹעֵבָה" (ירמיהו ב, ז), ויעקב אמר, "וּקְבַרְתֵּנִי בְּקִבְרֹתָם", ונשמתו יצאה ברשות אחר, אלא שאין כן יעקב שהשכינה היתה נאחזת בו ונדבקת בו, זה שכתוב: "אֲנֹכִי אֶרְדֵּ עִמָּךְ מִצְרַיִמָּה" (בראשית מו, ד), לדור עמך בגלות, "וְאֲנֹכִי אֶעֱלֶךְ גַּם עִלָּה", להדבק בי נשמתך, ושיקבר גופך בקברי אבותיך.

זוהר חלק א' פרשת ויחי דף רכה ע"ב

יעקב השתחוה לכסא העליון דהיינו ז"א

"וַיִּשְׁתַּחֲוֶי יִשְׂרָאֵל עַל רֹאשׁ הַמֶּטֶה", אמר רבי שמעון, בא וראה, מטה מרמז על השכינה, שכתוב: "הִנֵּה מִטַּתוֹ שָׁלְשָׁלְמָה" (שיר השירים ג, ז), ראש המטה מי הוא, זה יסוד העולם, שהוא ראש המטה הקדושה^[1], על ראש זה ישראל, שעומד על ראש המטה^[2], לפיכך ישראל לעצמו לשרשו השתחוה.

זוהר חלק א' פרשת ויחי דף רכה ע"ב

ד. פירוש, שנשבע ליצרו שלא יחטא כידוע.
 ה. קשר פירושו מקום שקדושה מתקשרת בו, והיינו התלת קשרין אברהם יצחק יעקב, בחינת ימין ושמאל ואמצע, חסד דין ורחמים, ויעקב שהוא מדת הרחמים, נקרא בריח התיכון, מורכב מן חסד ודין.
 ו. פירוש, היינו ספירת היסוד, המשפיע למלכות.
 ז. פירוש, היינו מדת תפארת, שורש קדושת יעקב, נשמת ישראל.

ואם תשאל הרי בזמן ההוא לא היה חולה, שהרי אחר כך כתוב: **"וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר לְיוֹסֵף הִנֵּה אָבִיךָ חָלָה"**, ובשעה שהשתחוה אז לא היה עדיין חולה, אלא בשביל שידע שבזמן ההוא עלה במדרגה עליונה הקדושה להיות כסא שלם, לפיכך השתחוה לאותה המרכבה כסא העליון, שלימות עץ הגדול והחזק שנקרא על שמו^[א], ועל כן **"וַיִּשְׁתַּחֲוֶה יִשְׂרָאֵל עַל רֹאשׁ הַמֶּטֶה"**, על ראש המטה בודאי, שהרי נתעלה למקומו, ונתעטר בעטרה של המלך הקדוש^[ט].

זוהר חלק א' פרשת ויחי דף רכו ע"ב

אמר רבי אבא, אחר זה מה כתוב: **"וַיָּשָׁב עַל הַמֶּטֶה"**, שכיון שידע יעקב שבמדרגה עליונה נשתלם, ושהמדרגה שלו היא למעלה עם האבות, ושהוא בלבדו תקון השלם, החזיק לבו ושמח, והתחזק בזה שרצון העליון של הקדוש ברוך הוא בו הוא, מה כתוב בו: **"וַיִּתְחַזַּק יִשְׂרָאֵל וַיָּשָׁב עַל הַמֶּטֶה"**, על המטה ממש^[ז], שהרי במדרגה עליונה יתירה נשתלם אשרי חלקו.

זוהר חלק ב' פרשת תרומה קעד ע"ב

יעקב פעל שלא ימות אדם בלא חולי וחזקיהו שיוכל אדם להתרפא

"וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר לְיוֹסֵף הִנֵּה אָבִיךָ חָלָה", כתוב, אמר רבי הונא, כך למדנו, בשנים הקדמוניות טרם שבא יעקב, היה האדם בשלוה בביתו, הגיע זמנו למות היה מת בלי חולי, כיון שבא יעקב בקש מלפני הקדוש ברוך הוא ואמר לו, רבוננו של עולם, אם טוב לפניך אבקשך שיפול האדם בחולי שנים או שלשה ימים, ואחר כך יאסף לעמו אחר שיצוה לביתו וישוב מחטאיו, אמר לו הקדוש ברוך הוא, יפה אמרת ואתה סימן לזה בעולם, בא וראה מה כתוב בו: **"וַיֹּאמֶר לְיוֹסֵף הִנֵּה אָבִיךָ חָלָה"**, **"חָלָה"** כתוב^[א], מה שלא היה כך לאדם מקודם לזה, לאחר שמת לא היה אדם שתהיה לו מחלה ולא ימות, עד שבא חזקיהו, מה כתוב בו: **"בַּיָּמִים הֵּהֵם חָלָה חֲזַקְיָהוּ לְמוֹת וּגוֹ"** (מ"ב כ, א), בא וראה מה כתוב: **"וַיִּסַּב חֲזַקְיָהוּ פָּנָיו אֶל הַקִּיר וַיִּתְפַּלֵּל אֶל ה'"** (ישעיהו לח, ב), אמר לו, אם טוב לפניך אבקשך שירפאו אנשים ממחלתם, ויודו לשמך ויכירו אותך, וישובו אחר כך בתשובה שלמה, ויהיו נמצאים בני העולם זכאים לפניך, אמר לו הקדוש ברוך הוא, יפה אמרת, ואתה

זיו הזוהר

ח. ספירת תפארת נקראת עץ החיים. ט. ספירת תפארת נקראת בשם מלך הקדוש. י. פירוש, במדרגה גבוה ממדת המלכות, והיא התפארת, והיינו על המטה, פירוש גבוה מן המטה. יא. מלשון התחלה.

תהיה הסימן לזה בעולם, וכך היה, מה שלא היה מקודם לזה, זה שכתוב: **"מִכְתָּב לְחֻזְקָהּ וּמִלֶּךְ יְהוּדָה בְּחַלְתּוֹ וַיְחִי מִחֲלִיו"**.

זוהר חלק א' פרשת ויחי דף רכב ע"ב

סיבות לקבורת לאה במערת המכפלה

"וַאֲנִי בָבְאִי מִפְּדֹן מֵתָה עָלַי רַחֵל וּגְוִי וְאֶקְבְּרָהּ שָׁם בְּדֶרֶךְ אֶפְרַת וּגְוִי", אמר רבי יוסי, בא וראה, האבות זכו להקבר בהמערה הם ונשיהם, יעקב הוא ולא, מפני מה רחל לא, והרי כתוב: **"וּרְחֵל עֶקְרָה"** (בראשית כט, לא), שהיא היתה עקרת הבית, אלא לאה זכתה בו להוציא ששה שבטים, מגזע הקדוש בעולם יותר משאר, ולפיכך נתנה עמו לזיווג בהמערה. אמר רבי יהודה, לאה כל ימיה היתה עומדת בפרשת דרכים, ובכתה בשביל יעקב, כאשר שמעה שהוא צדיק, ותפלה הקדימה עליו, וזה שכתוב: **"וַעֲיִנֵי לְאָה רַכּוּת"** (שם פסוק יז), כמו שנתבאר שהתקדמה וישבה בפרשת דרכים לשאל עליו, רחל לא יצאה לדרכים לעולם, לפיכך זכתה לאה להקבר עמו, ורחל עומד קברה בפרשת דרכים ונקברה שם, זה שכתוב: **"וַאֲנִי בָבְאִי מִפְּדֹן מֵתָה עָלַי רַחֵל"**, מהו **"עָלַי"**, **"עָלַי"** ודאי, כלומר בשבילי, **"בְּאֶרֶץ כְּנָעַן בְּדֶרֶךְ"**, בשבילי מתה בדרך, שלא יצאה בשבילי לעולם כאחותה, לפיכך לאה שיצאה ובכתה בפרשת דרכים בשביל יעקב זכתה להקבר עמו, רחל שלא בקשה לצאת ולשאל עליו, לפיכך קבורתה בפרשת דרכים.

כחה של תפילה

וְסוּד הדבר הרי ביארנו ואמרנו, שזו בנגלה וזו בנסתר^[יז], ובא וראה, שלמדנו הרבה דמעות שפכה אותה צדקת לאה בעבור להיות חלקו של יעקב, ולא של עשו הרשע, וזה שלמדנו, כל אדם השופך דמעות לפני הקדוש ברוך הוא, אף על פי שנגזר עליו עונש, נקרעת הגזרה, ואין יכול עונש ההוא לשלוט בו, מניין מלאה, שהרי לאה נגזר עליה להיות חלקו של עשו, והיא בתפלתה הקדימה לו ליעקב, ולא נתנה לעשו.

זוהר חלק ב' פרשת וארא כט ע"ב

סיבת קבורת רחל בפרשת דרכים

רַבִּי שְׁמַעוֹן אמר, כתוב: **קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי תַמְרוּרִים רַחֵל מְכַפֶּה עַל בְּנֵיהָ וּגְוִי"** (ירמיהו לא, יד), בא וראה, בני רחל יוסף ובנימין היו ולא יותר, ולא ששה שבטים היו שלה, מדוע בכתה רחל ולא לאה.

אֵלָא כך אמר הקדוש ברוך הוא, את לאה היית בוכה בעבור יעקב הצדיק, שלא תהיי בגורלו של עשו הרשע, חייך אחותך תעמוד בפרשת דרכים ותבכה על גלות ישראל, ואת תעמדי בפנים ולא תבכי עליהם, ורחל היא מבכה על גלות ישראל.

זֵיו הַזּוּהָר

יב. רחל מרמז על מדת המלכות אימא תתאה שהיא עלמא דאתגליא, ולא מרמז על עולם הבינה אימא

וסוד הדבר שרחל ולא רמז על שני עולמות הן, אחד עולם הנסתר, ואחד עולם הנגלה, ועל כן זו נקברה ונתכסתה בפנים תוך המערה ונעלמת, וזו עומדת בפרשת דרכים בהתגלות, והכל כדמיון שלמעלה, ולפיכך לא הכניסה יעקב בהמערה, ולא במקום אחר, שהרי כתוב: **"בְּעוֹד כְּבָרַת אֶרֶץ לְבַא אַפְרָתָה"**, ולא הכניסה יעקב בהעיר, לפי שהיה ידוע שמקומה הוא במקום הנגלה.

זוהר חלק א' פרשת ויחי דף רכז ע"ב

ה' מראה לצדיקים עתידות ברוח הקודש

"וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת בְּנֵי יוֹסֵף וַיֹּאמֶר מִי אֵלֶּה", אמר רבי יצחק, זה הכתוב קשה, שכתוב: **"וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל"**, וכתוב: **"וַיַּעֲיֵנִי יִשְׂרָאֵל כְּבָדוֹ מִזְקֵן לֹא יוּכַל לְרֹאוֹת"**, אם לא יכול לראות, מהו **"וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל"**, אלא שראה ברוח הקודש לבני יוסף שהם ירבעם וחביריו, שירבעם עשה שני עגלי זהב, ואמר **"אֵלֶּה אֱלֹהֶיךָ יִשְׂרָאֵל"**, ולפיכך **"מִי אֵלֶּה"**, מי הוא שעתיד לומר **"אֵלֶּה אֱלֹהֶיךָ"** לאלהים אחרים, ולפיכך **"וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת בְּנֵי יוֹסֵף"**.

מכאן שהצדיקים רואים הדבר למרחוק, והקדוש ברוך הוא מעטרם בעטרה שלו, מה הקדוש ברוך הוא רואה למרחוק, כמו שכתוב: **"וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד"**, שהקדוש ברוך הוא ראה כל המעשים טרם שיעשו, וכולם עברו לפניו.

וכדמיון זה כל דורות העולם מקצה התבל עד קצהו כולם נזדמנו ועמדו לפני הקדוש ברוך הוא טרם שיבואו לעולם, זה שכתוב: **"קָרָא הַדְּרוֹת מְרֹאֵשׁ"** (ישעיהו מא, ד), עד שלא נברא העולם, לפי שכל הנשמות היורדות לזה העולם טרם ירדתן, עומדות כולן לפני הקדוש ברוך הוא באותן הצורות שיעמדו בזה העולם, ונקראות בשמות, שכתוב: **"לְכַלֵּם בְּשֵׁם יְקָרָא"** (שם מ, כו).

וכן גם הצדיקים, מראה להם הקדוש ברוך הוא כל דורות העולם טרם שיבואו וימצאו בעולם, מניין, מאדם הראשון, שהקדוש ברוך הוא הראה לו כל הדורות טרם שיבואו, ככתוב: **"זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם"** (בראשית ה, א), שלמדנו, שהראה לו הקדוש ברוך הוא כל הדורות העתידיים לבא לעולם. וכן למשה, שכתוב: **"וַיֵּרְאֵהוּ ה' אֶת כָּל הָאָרֶץ"** (דברים לד, א), שהקדוש ברוך הוא הראה לו כל דורות העולם, וכל אותן מנהיגי העולם, וכל שאר הנביאים טרם שיבואו לעולם.

אף כאן, **"וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת בְּנֵי יוֹסֵף"**, ראה למרחוק ונודעוהו ואמר **"מִי אֵלֶּה"**, וזה הכתוב יפורש בשני אופנים^[1], באופן זה ובאופן אחר, ועל כן השיב יוסף ואמר, **"בְּנֵי הֵם אֲשֶׁר נָתַן לִי אֱלֹהִים בְּזֶה"**, ומניין שהקדוש ברוך הוא הראה לו ברוח הקודש, שכתוב: **"וְהִנֵּה הֲרָאָה אֹתִי אֱלֹהִים גַּם אֶת זְרַעֲךָ"**, **"גַּם"** לרבות אותן שיצאו מהם כמו שנתבאר.

זיו הזוהר

עלאה, שהיא עלמא דאתכסיא. יג. פירוש, שזה הקרא **"מִי אֵלֶּה"** מוסב על ירבעם, וגם על אפרים ומנשה, שכיון שראה שיצא מהם רשעים, חשב שמא יש בהם פסול.

קודם צריך לברך את ה' ואחר כך לברך את אשר יחפוך

"וַיְבָרֶךְ אֶת יוֹסֵף וַיֹּאמֶר הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְהַלְכֶנּוּ וּגוּי", בזה הכתוב נצרך לעיין בו, **"וַיְבָרֶךְ אֶת יוֹסֵף"**, שלא נמצאת כאן ברכה שברך לו ליוסף אלא לבניו, ואם לבניו היה צריך לומר ויברכם, מהו **"וַיְבָרֶךְ אֶת יוֹסֵף"**, ולא נזכר כאן שנתברך יוסף, אמר רבי יוסי, **"אֶת"** דוקא, שכתוב **"אֶת יוֹסֵף"**^[יז], הברכה של בניו היתה, וכשנתברכו בניו גם הוא נתברך, שברכת בניו של האדם גם ברכת האב היא.

רבי אלעזר אמר, יעקב בירך תחלה להקדוש ברוך הוא, ואחר כך בירך לבניו. **"וַיְבָרֶךְ אֶת יוֹסֵף"**, **"אֶת"** דוקא^[טז], שבירך לאות היסוד, סוד הברית ששמר יוסף, ובשבילו נקרא צדיק, **"אֶת יוֹסֵף"**, זה סוד הברית שנתקיים עם יוסף.

"הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְהַלְכֶנּוּ אֲבֹתֵי לְפָנָיו", **"הָאֱלֹהִים"** זה סוד הברית הקדוש יסוד הקדוש, **"אֲבֹתֵי לְפָנָיו"**, **"לְפָנָיו"** דוקא^[טז], שהם ראשונים ועליונים מלפני הסוד הזה, **"אֲבָרְהָם וַיְצַחֵק"**, שהרי מהם ניזון ויונק מקום ההוא.

"הָאֱלֹהִים הִרְעָה אֹתִי", מפני מה פעם שנית **"הָאֱלֹהִים"**, אלא סוד עליון הוא, שכאן היה מברך למקום ההוא בסוד של אלהים חיים^[יז], מקור החיים שממנו יוצאות הברכות, ולפיכך זכר לעצמו בזה המקום ואמר **"הָאֱלֹהִים הִרְעָה אֹתִי"**, לפי שכל הברכות הנמשכות ממקור החיים יעקב לוקחן, וכיון שהוא לוקחן, אז מקבל זה המקום את הברכות, והכל תולה בהדבור^[יח], ועל כן **"וַיְבָרֶךְ אֶת יוֹסֵף"** כתוב.

ולפיכך בכל מקום שנצרך להמשיך שפע ברכות, נצרך לברך להקדוש ברוך הוא בתחלה, ואחר כך יתברכו אחרים, ואם הקדוש ברוך הוא אין מתברך בתחלה, אותן הברכות אינן מתקיימות.

וכיון שבירך יעקב להקדוש ברוך הוא תחלה, אחר כך ממקום ההוא שבירך תחלה בריך לבניו, זה שכתוב: **"הַמְלֵאךְ הַגָּאֵל אֹתִי מִכָּל רָע יְבָרֶךְ אֶת הַנְּעָרִים וּגוּי"**^[יט].

זיו הזוהר

והיא הרועה ומנקת לספירת תפארת, שורש קדושת יעקב, המזדווג עם ספירת מלכות, להשפיע השפע לכל הנבראים. יח. פירוש, שהכל תולה בספירת מלכות, שהיא בחינת דבור, כידוע מלכות פה ותורה שבעל פה קרינן לה, ולכך האדם על ידי כח הדבור שלו, יכול לפעול המשכת השפע, וזהו שכתוב **"וַיְבָרֶךְ אֶת יוֹסֵף"**, לעורר השפעת השפע. יט. פירוש, זו השכינה הקדושה, שנתמלאה בשפע ברכות על ידי ברכת יעקב, הוא יברך את הנערים, להשפיע להם השפע.

יד. פירוש, את לרבות גם יוסף שנתברך גם הוא ממילא על ידי ברכת בניו. טו. כאן דורש את מלשון אות לרמז על ספירת היסוד שורש קדושת יוסף, שעל ידי ספירה זו, נשפעת השפע לספירת מלכות, לצורך קיום העולם הגשמי. טז. דורש **"אֲבֹתֵי לְפָנָיו"** לרמז על הספירות שלפני ספירת היסוד, והן חסד וגבורה, אבות יעקב, לפי שהן שורש קדושת אברהם ויצחק, שמהן נשפע השפע להאי אתר היינו לספירת יסוד ומלכות. יז. זו ספירת בינה, שנקראת אלהים חיים, ומקור החיים.

זוהר חלק א' פרשת ויחי דף רכט ע"א

השומר בריתו זוכה לברכות הרבה

"הַמְלֵאךְ הַגָּאֵל אֶתִּי מִכָּל רָע" וגו', אמר רבי חייא, מהו מכל רע, שלא נזדמנה לי אשה שהיא מצד הטומאה, ולא נמצא פסול בזרעי, שכולם צדיקים ושלמים בתמימות, מפני שנגאל מכל רע, ויעקב לא התדבק בצד הטומאה כלל, ועל כן אמר: "הַמְלֵאךְ הַגָּאֵל אֶתִּי מִכָּל רָע יְבָרַךְ אֶת הַנְּעָרִים", מפני מה ראויים לברכה, לפי ששמר יוסף את הברית הקדוש, ולכך אמר יוסף "בְּנֵי הֵם אֲשֶׁר נָתַן לִי אֱלֹהִים בְּזֶה", הראה לו סוד הברית ששמר אותו, ובעבור ששמר אותו ראויים לברכה, והוא ראוי להרבה ברכות, ובעבור זה נתן לכולם ברכה אחת, וליוסף ברכות הרבה, כך נשמע שכתוב: "בְּרִכַת אָבִיךָ גָּבְרוּ עַל בְּרִכַת הוֹרֵי וְגוֹי, בְּרִכַת שְׂדִים וְרָחִם, תִּהְיֶינָה לְרֹאשׁ יוֹסֵף".

זוהר חלק א' פרשת ויחי דף רל ע"א

על האדם לשמור המצוות כדי שלא תסתלק ממנו השכינה

רבי חזקיה אמר, "הַמְלֵאךְ הַגָּאֵל אֶתִּי מִכָּל רָע", זה הכתוב יש להסתכל בו, "הַגָּאֵל", אשר גאל צריך לומר, מהו "הַגָּאֵל", לפי שהוא נמצא תמיד אצל אנשים, ולא יסור מאדם זכאי לעולם, בא וראה "הַמְלֵאךְ הַגָּאֵל אֶתִּי", זו השכינה ההולכת עם האדם תמיד, ולא תזיז ממנו כאשר האדם שומר מצוות התורה, ועל כן יזהר האדם שלא יצא יחידי בדרך, מהו יחידי, שיהיה נזהר האדם לשמור מצוות התורה בשביל שלא תזיז ממנו השכינה, ויוצרך ללכת יחידי בלי זיווג השכינה.

הַיָּהֳגָה מְעוֹנְנֵינוּ לְהַקְדִישׁ

דְּקָה בְּיוֹם?

לְקַרְא זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ

הַהוֹדָעָה הַזֹּאת נִקְתְּבָה בְּשִׁבְלֵךְ!!!

כִּינֵן נִתְּנוּ לְהַשִּׁיג בְּחִינֵם סְפָרֵי זוֹהַר לְכָל הַמְּעוֹנְנֵינוּ לְהַקְדִישׁ דְּקָה בְּיוֹם לְקַרְא זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ, כִּל יוֹם אִתָּה לומֵד דְּקָה זוֹהַר וּמְקַרֵב אֶת הַגָּאוּלָה בְּרַחֲמֵימָם (זוֹהַר דָּף קכ"ד).

כְּשִׁיבוֹא מְשִׁיחַ יֵאמֶר עֲלֵינוּ:
"בְּזוֹכְרֵךְ הַגַּעַתִּי
לֵךְ יֵשׁ חֶלֶק בְּגֵאלַת הָעַמּוֹ".

בית שמש: 054-436784, ירושלים: 02-6255789
 בת ים: 03-6304523, 052-9077914, 054-2214449
 במרכז: 09-8323442, בצפון: 054-9788564, בדרום: 08-6108608

זוהר חלק א' פרשת ויחי דף רלב

המלאך הזה היינו השכינה הקדושה השומרת ומזמנת ברכות לבני העולם רבי יהודה אמר, "המלאך הגאל אתי מכל רע", בא וראה, כתוב: **"הנה אנכי שלח מלאך לפניך וגו'"** (שמות כג, כ), זהו המלאך שהוא גאולת העולם ושמירת האנשים, וזה הוא המזמין ברכות לכל העולם^[כ], לפי שהוא מקבל תחלה, ואחר כך הוא מזמין בעולם, ובעבור זה כתוב: **"הנה אנכי שלח מלאך לפניך",** וכתוב: **"ושלחתי לפניך מלאך"** (שם לג, ב). וזה הוא המלאך שלפעמים זכר ולפעמים נקבה^[כא], וכך הוא שבזמן שהוא מזמין ברכות לעולם אז הוא בחינת זכר ונקרא בלשון זכר, כזכר שמזמין ברכות להנקבה, כך הוא מזמין ברכות לעולם, ובזמן שהוא עומד בדין על העולם אז נקרא בלשון נקבה, כנקבה שהיא מעוברת, כך הוא נתמלא מדין ואז נקרא בלשון נקבה, ועל כן לפעמים נקרא זכר ולפעמים נקרא נקבה, והכל סוד אחד.

כדמיון זה כתוב: "ואת להט החרב המתהפכת", שיש מלאכים הנשלחים בעולם שמתהפכים להרבה גוונים, לפעמים נקבות לפעמים זכרים, לפעמים דין לפעמים רחמים, והכל באופן אחד, כמו כן זה המלאך בהרבה גוונים הוא^[כב], וכל גונים שבעולם ישנם כולם במקום הזה, וזהו הסוד שכתוב: **"כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם, כן מראה הנגה סביב הוא מראה דמות כבוד ה'"** (יחזקאל א, כח), וכמו שיש בו כל אותן הגוונים, כן גם הוא מנהיג לכל העולם.

זוהר חלק א' פרשת ויחי דף רלג ע"א

הברכות שבירך יעקב

"ויברכם ביום ההוא לאמור בך יברך ישראל לאמור וגו'", אמר רבי יהודה, **"ויברכם ביום ההוא",** מהו **"ביום ההוא",** שהיה די לומר **"ויברכם",** ועוד כל לאמר כתוב חסר, וכאן **"לאמור"** מלא בוא"ו, מפני מה נשתנה, אלא סוד הוא, **"ויברכם ביום ההוא",** מהו **"ביום ההוא",** זה סוד המדרגה שנפקדה על הברכות למעלה^[כג], יום ההוא, יום ממקום עליון ההוא

זוהר חלק א' פרשת ויחי דף רלג ע"א

כ. שכל התחלקות השפע בפרטיות לזה העולם, נעשה על ידי זה המלאך שהיא השכינה הקדושה.
כא. פירוש, שלפעמים נקרא בלשון זכר, ולפעמים בלשון נקבה. **כב.** הגונים מורים על המדות, לובן על חסד, אודם על דין, ירוק על רחמים, וזה המלאך מקבל כל מיני השפעות מכל המדות. **כג.** זה רמז

שנקרא הוא^[כז], והיינו יום ההוא, שאין הפרד בין יום ובין הוא, ובכל מקום היום ההוא, רמו על ב' מדרגות מדרגה עליונה ותחתונה שהן כאחת^[כח].

ולפיכך כשבקש יעקב לברך לבניו של יוסף, בירך אותם בהיחוד שלמעלה ושלמטה, הכל ביחד, כדי שיתקיימו הברכות. ואחר כך הכליל הכל ביחד, ואמר: **"בְּךָ יִבְרַךְ יִשְׂרָאֵל"**, מהו בך, ודאי זה סוד היחוד^[כט], בתחלה מלמטה למעלה, ואחר כך ירד לאמצע ולמטה, **"לְאִמּוֹר"** בוא"ו, הרי אמצע^[ל], ואחר כך ירד למטה בך, וכן הוא יפה כראוי, מלמטה למעלה ומלמעלה למטה.

"בְּךָ יִבְרַךְ יִשְׂרָאֵל", מהו **"יִשְׂרָאֵל"**, ישראל הזקן, יבורך ישראל לא כתוב, אלא **"יִבְרַךְ"**, שהרי ישראל מקבל הברכות מלמעלה, ואחר כך הוא מברך לכל בזו המדרגה התחתונה, דוקא שאמר **"בְּךָ יִבְרַךְ יִשְׂרָאֵל לְאִמּוֹר"**, **"יִשְׁמַךְ אֱלֹהִים כְּאִמּוֹר"**.

יעקב הקדים ברכת אפרים לפני מנשה

הקדים לו לאפרים בראשונה, לפי שאפרים על שם ישראל נקרא, מניין, מכאן, שכאשר שבט אפרים יצא טרם שנשלם זמן השעבוד של מצרים, דחקו השעה ויצאו מן הגלות, עמדו עליהם אויביהם והרגום, וכתוב: **"בֶּן אָדָם הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל הֵמָּה"** (יחזקאל לו, יא), ועל כן הקדים לאפרים קודם מנשה, ולפיכך אפרים הלוכו ומסעו לצד מערב היה.

יעקב בירך את בני יוסף לפני שבירך את השבטים

ובא וראה, הברכה שבירך לבני יוסף, למה הקדים להם ברכות טרם שבירך לבניו, אלא מכאן שאהבת בני בנים חביבה על האדם יותר מאהבת בניו, ולפיכך הקדים אהבת בני בניו קודם לבניו לברכם תחלה.

זוהר חלק א' פרשת ויחי דף רלד ע"א

כשקרא יעקב לבניו נסתלקה השכינה וחזרה

"וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶל בְּנָיו וַיֹּאמֶר הֲאִסְפוּ וְגו'", אמר רבי אבא, הרי ביארו שבשעה הזאת שקרא יעקב לבניו, נסתלקה ממנו השכינה.

זיו הזוהר

ביניהן. **כה.** פירוש, שהן שוות כאחת בענין השפעת השפע, כאימא כברתא, כדרגא עלאה כן דרגא תתאה. **כו.** סוד היחוד היינו ענין הזדווגות עלמא דדכורא עם עלמא דנוקבא, שהיא המלכות הנרמזת בתיבת **בך** כי הוא כוללת כ"ב אותיות מן אל"ף עד תי"ו. **כז.** פירוש, אמצעייתא היינו עלמא דדכורא שבין אימא עלאה לאימא תתאה, ונקרא ישראל סבא, ועליו רמוז אות ואו שבתבת לאמור, והיינו האות ואו של השם הוי"ה ברוך הוא.

על עולם הבינה, שנקרא אימא עלאה, והוא מקור נובע שפע ברכה להעולמות והספירות שהם למטה ממנו. **כד.** פירוש, סתם יום רמוז על יום השביעי של ימי בראשית, שהוא נגד ספירת מלכות, יום הראשון להשגה מתתא לעילא, ותיבת **הוא** רמוז על עולם הבינה שהוא נסתר, והמכיון שיעקב ברכם בהכחות של **יום** ושל **הוא**, שאימא תתאה הנרמזת בתיבת **יום**, תתמלא בשפע ברכה מן אימא עלאה הנרמזת בתיבת **הוא**, על ידי שלא יהיה פירוד

ובא וראה, בשעה שיעקב היה קורא לבניו, נודמנו אברהם ויצחק שם, והשכינה על גביהם, והשכינה היתה משמחת בו ביעקב, להתחבר עם האבות, להתקשר עם נפשותיהם ביחד להיות מרכבה.

בשעה שפתח יעקב ואמר **"הָאֶסְפוּ וְאֶגִּידָה לְכֶם אֵת אֲשֶׁר יִקְרָא אֲתֶכֶם בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים"**, **"בְּאַחֲרֵית"** זו השכינה, כביכול נתן יעקב עצבות בה ונסתלקה, אחר כך החזירו לה בניו ביחוד דבריהם, שפתחו ואמרו: **"שָׁמַע יִשְׂרָאֵל וּגּוֹ"** (דברים ו, ד), באותה שעה הקימה יעקב, ואמר, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, ונתייבשה השכינה במקומה.

יעקב קרא לבניו בשמם, כדי לחזק את מקומם למעלה במקום שורשם

"וַיִּקְרָא יַעֲקֹב", מהו הקריאה כאן, אלא הקריאה לחזק מקומם, לחזק אותם למעלה ולמטה. **בא** וראה בכל מקום הקריאה בענין זה, שכתוב: **"וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשִׁעַ בֶּן נֹון יְהוֹשֻׁעַ"** (במדבר יג, טז), לחזק מקומו במקום שנצרך, ולקשרו שם, וכן **"וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב"** (בראשית כה, כו), וכתוב: **"וַיִּקְרָא לוֹ אֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל"** (שם לג, כ), הקדוש ברוך הוא היה מחזק למקום זה בשם זה, שהקריאה להחזיק היא באה.

כעין זה **"וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶל בְּנָיו"**, החזיקם בקיום שלם.

"וַיֹּאמֶר הָאֶסְפוּ וְאֶגִּידָה לְכֶם", מהו **"וַיֹּאמֶר"**, הרי ביארו כמו שנאמר **"וַאֲמַרְתָּ בְּלִבְבְּךָ"** (ישעיהו מט, כא), אמירה בלחש, **"הָאֶסְפוּ"**, אספו צריך לומר, כמו שכתוב: **"אֶסְפוּ לִי חֲסִידֵי"** (תהלים נ, ה), אלא ידוע לנו שהאספו ממקום עליון הוא **[כח]**, **"הָאֶסְפוּ"** בקשר שלם ביחוד אחד.

יסוד ומלכות צריכים להיות קשורים בלי פירוד

"וַאֲגִידָה לְכֶם", מהו **"וַאֲגִידָה"** סוד של חכמה הוא, רבי יוסי שאל לרבי שמעון, אמר לו, **"וַאֲגִידָה"** או ויגד, או ויגידו, וכן כולן, שלמדנו שסוד של חכמה הוא, מפני מה בתבה זו יש סוד של חכמה.

אמר לו, לפי שתבה זו באה באותיות גימ"ל דל"ת בלי פירוד, וזהו סוד של חכמה, תיבה הבאה בשלימות בסוד סדר האותיות **[כט]**, כך הוא כשהן בסוד של חכמה, אבל דל"ת בלא גימ"ל אין הוא שלימות, וכן גימ"ל בלא דל"ת, שהרי זו בזו נתקשרו בלי פירוד, ומי שמפרידן גורם לעצמו מיתה **[ל]**, וזה סוד חטא אדם הראשון, לפיכך תבה זו של סוד חכמה.

זיו הזוהר

הראשונה מן השם הוי"ה ברוך הוא, ועל ידי זה יתקשרו ממילא בקשר שלם ויהיו מתוקנים לקבל הברכות. **כט**. פירוש, כל תיבה שאותיותיה הן בזה הסדר שנסדרו בהאל"ף ביי"ת, יש בה איזה רמז וסוד של חכמה. **ל**. יש לפרש כוונתו בקיצור, שאות ג'

כח. פירוש, שיעקב המשיך בזה עליהם אור עולם הבינה שהוא בבחינת לב, כידוע בינה לבא, וזהו **"וַאֲמַרְתָּ בְּלִבְבְּךָ"**, וזהו האספו בבנין הפעל על ידי כח אחר ולא אספו באופן הצווי כי הכונה ה"א אספו, שתאיר עליהם אות ה"א

ואף על פי שאות יו"ד לפעמים בין גימ"ל לדל"ת, אין זה פרוד, והכל קשר אחד הוא, ועל רמז זה כך היא תיבה זו בודאי, "וְאֶגְיֵדָה לְכֶם", סוד של חכמה, בקש לגלות סוף כל המעשים של ישראל.

יעקב אמר כל מה שהיה צריך לומר

ואפשר תאמר שלא גלה מה שבקש לגלות, אם כן למה נכתב תחלה בתורה דבר יעקב בשלימות, ונפגם אחר כך ולא נשתלם הדבר, אלא ודאי נשתלם וכל מה שנצרך לגלות, היה מגלה וסותם, אמר דבר שהוא נגלה מבחוץ, ונסתר בפנים, ודבר התורה לא נפגם לעולם, והכל הוא נסתר בתורה, לפי שהתורה הוא שלימות הכל, שלימות שלמעלה ושלמטה, ואין תיבה או אות בתורה פגומין, ויעקב כל מה שנצרך לו לומר אמר, אבל היה מגלה וסותם, ולא החסיר מכל מה שבקש לגלות אפילו אות אחת.

 זוהר חלק א' פרשת ויחי דף רלה ע"א

שמחתו של יעקב קודם מיתתו

רבי שמעון אמר, בא וראה כל י"ב שבטים נדבקו בהשכינה, וכאשר ראה יעקב להשכינה על גביו, קרא ל"ב בניו להתחבר בה, ובא וראה מטה שלמה לא נמצאת מן היום שנברא העולם, כשעה ההוא שבקש יעקב להסתלק מן העולם, אברהם מימינו יצחק משמאלו, יעקב היה שוכב ביניהם, והשכינה לפניו, כיון שראה יעקב כך, קרא לבניו והדביקם מסביב להשכינה, וסדר אותם בסדר שלם, מניין שסדרם מסביב להשכינה, שכתוב: "הָאֶסְפוּ" [לא] ואז נמצאה שם שלמות הכל, וכמה מרכבות עליונות סביבותם.

פתחו ואמרו: "לָךְ ה' הַגְדֵלָה וְהַגְבֹּרָה וְהַתְפָּאֲרֹת" וגו' (דה"א כט, יא), אז נאסף השמש אל הלבנה, ונתחבר מזרח במערב [לב], זה שכתוב: "וַיֹּאסֶף רְגְלָיו אֶל הַמְּטָה", האירה הלבנה ונמצאת בשלימות, ועל אז ודאי למדנו שיעקב אבינו לא מת, כיון שראה יעקב סדר שלם מה שלא נמצא כך לאדם אחר, היה שמח ומשבח לו להקדוש ברוך הוא, ופתח ובירך לבניו לכל אחד ואחד כראוי לו.

זיו הזוהר

עולם ועולם יש בו יו"ד ספירות בפרטיות. **לא** יש לפרש, שדורש האספ"ו ה' אספו, והמכין אספו עצמכם אל ה"א, היינו השכינה הקדושה ששורשה ה"א האחרונה מהשם הוי"ה ברוך הוא, או יש לפרש, שיעקב זרזם שיזכרו לפעול תמיד היחוד הנרמז בתיבת האספ"ו, שאות א' רמז על אחד יחיד ומיוחד, המזדווג עם ס"ה ועם פ"ו שהן בגי' אדנ"י אלהי"ם, היינו שמות השכינה הקדושה. **לב**. פירוש, שמש והלבנה, וכן מזרח ומערב, זה משל להזדווגות עלמא דכורא עם עלמא דנוקבא, היינו יחוד קודשא ברוך הוא ושכינתיה.

רמז על ספירת התפארת, ספירה ג' מן שש הספירות של עלמא דכורא, וספירה זו כוללת כל שש ספירות, ואות ד' רמז על ספירת מלכות עלמא דנוקבא שהיא בבחינת דלה, שאין לה מגרמה כלום, אלא מה שמשפיע בה התפארת, כדמיון השמש המשפיע אור בהלבנה, והיינו יחוד קודשא ברוך הוא ושכינתיה, וזהו אומנות ישראל לגרום זה היחוד על ידי תורה תפלה מצות ומעשים טובים, ואדם הראשון גרם פירוד והביא מיתה לעולם, ובזה יובן שאות יו"ד באמצע אינה מפרדת, כי תרמז על היו"ד ספירות שכל ספירה כלולה מעשר, וגם שכל

זוהר חלק א' פרשת ויחי דף רלה ע"א

יעקב אבינו הפקיד ברכת ראובן ביד ה' שיברכו כעת שיהיה ראוי

"**רְאוּבֵן בְּכָרִי אֶתָּה כַּחַי וְרֵאשִׁית אוֹנִי**", אמר רבי יהודה, מה ראה יעקב להתחיל בראובן, יתחיל ביהודה שהוא הראשון לכל המחנות והוא מלך, ועוד שאנו רואים שלא ברכו, וסלק הברכות ממנו עד שבא משה והתפלל עליו, כמו שכתוב: "**יַחֲזִי רְאוּבֵן וְאֵל יָמֹת**" (דברים לג, ו), אבל ודאי ברכו, ועלתה ברכה ההיא למקומה.

משל לאדם שהיה לו בן, כשהגיע זמנו להסתלק מהעולם, בא המלך אליו, אמר, הרי כל ממון שלי יהיה ביד המלך נשמר לבני, כשיראה המלך שבני ראוי לזה יתן לו, כך יעקב אמר: "**רְאוּבֵן בְּכָרִי אֶתָּה**", אהוב של מעי אתה, אבל הברכות שלך יתעלו ביד המלך הקדוש, עד שיראך ראוי להן, לפי שהלכת עם אפך וכו', כתרגומו.

זוהר חלק א' פרשת ויחי דף רלה ע"ב

רבי חייא אמר, ראובן בכור יעקב, לו היה ראוי הכל, ונלקח ממנו הכל, ונתנה המלכות ליהודה, הבכורה ליוסף, הכהונה ללוי, זה שכתוב: "**פָּחַז כַּמִּים אֶל תּוֹתֵר**", אל תשאר בהן.

ומה שאמר, "**כַּחַי וְרֵאשִׁית אוֹנִי**", כאן ברכו ופקדו להקדוש ברוך הוא, משל לאוהבו של מלך שבקש מן המלך לעשות טוב לבנו, יום אחד עבר בנו בשוק, אמר למלך זה הוא בני ובודאי אהבת נפשי הוא, שמע המלך והבין שהוא מבקש על בנו, כך יעקב אמר "**רְאוּבֵן בְּכָרִי אֶתָּה**" וגו', כאן פקדו ביד המלך.

יעקב מרמז לראובן כמה דברים שיעשו שבט ראובן

"**פָּחַז כַּמִּים אֶל תּוֹתֵר**", כאן אמר מה שיקרה לו, שלא ישאר בארץ ויהיה נשלך לחוץ לארץ. אמר רבי שמעון, עתידים הם בני ראובן להתגר ב' מלחמות בתוך הארץ, בא וראה כתוב: "**כַּחַי**" בגלות של מצרים, "**וְרֵאשִׁית אוֹנִי**" שהם יהיו ראשונים אצל אחיהם למלחמה, "**יַתֵּר שְׂאֵת**" לגלות אשור, שמשם גלו בני גד ובני ראובן ראשון לכולם, וסבלו כמה צרות וכמה ענויים סבלו, ולא חזרו עד עתה.

"**וַיִּתֵּר עֵז**" לזמן שמלך המשיח יתעורר בעולם, הם יצאו ויתגרו מלחמות בעולם, וינצחו ויתגברו על האומות, ובני העולם יפחדו מהם וירתתו לפניהם, ויחשבו להתגבר במלכות, ולא ישארו בה, זה שכתוב: "**פָּחַז כַּמִּים אֶל תּוֹתֵר**".

מפני מה לא ישארו בה, אפילו בצד אחד שבעולם, לפי "**כִּי עָלִיתִי מִשְׁכְּבֵי אָבִיךָ**", לפי שעתידיים לעלות ולהתגר מלחמות בתוך ארץ הקדושה, "**מִשְׁכְּבֵי אָבִיךָ**" דוקא, זו ירושלים[לג].

זיו הזוהר

לג. כי שם במקום בית המקדש הוא עיקר השראת השכינה והזדווגות והתקשרות עולם היצירה בעולם

בא וראה בד' צדדי העולם נפזרו בני ראובן בגלות, נגד כל ישראל שהגלו בגלות ד' פעמים בד' צדדי העולם, זה שכתוב: "כְּחַי" אחד, "וְרֵאשִׁית אוֹנֵי" שנים, "וַיִּתֵּר שְׂאֵת" שלשה, "וַיִּתֵּר עֹז" ארבע, כדמיון זה עתידים הם להתגר מלחמה בד' צדדי העולם, ולמשול במלחמותם על הכל, וינצחו עמים רבים וימשלו עליהם.

דבר אחר, "פָּחַז כַּמִּים אֶל תּוֹתֵר פִּי עֲלִיתַּ מְשַׁכְּבֵי אָבִיךָ", כאן נרמז על הרהור הראשון שהיה לו ליעקב בזו הטפה הראשונה ברחל, שאלמלא הרהור טפה ההיא היה במקומו, היה נשאר ראובן בכל, אבל "פָּחַז כַּמִּים אֶל תּוֹתֵר, פִּי עֲלִיתַּ מְשַׁכְּבֵי אָבִיךָ", עלית בהרהור אחר, "אֶז חִלַּלְתָּ" וגו'.

וכאן נרמז ברכה^[לד], ומה שהיה בזמן ההוא, ומה שהיה כאשר נכנסו ישראל לארץ, ומה שיהיה בזמן מלך המשיח במעשיו של ראובן.

רוצה להיות מליונר בעז"ה?
לימוד שעה אחת זוהר בשבת
שווה 100 מליון שנה תורה
 לקבלת הספרים ערכה של שעה,
 גדולי ישראל והזוהר,
 תיקון הזוהר היומי ועוד, חינם!
פקס: 02-9951300

זיו הזוהר

העשיה להמשיך השפע לקיום העולם. לד. פירוש, ברכה יש בהם. שאלה הדברים מראים פנים לכל צד כי גם רמז של

זוהר חלק א' פרשת ויחי דף רלו ע"א

יעקב העביר את הברכות של שמעון ולוי אל משה רבנו שהוא יברכם

"שְׁמַעוֹן וְלִוִי אָחִים", אמר רבי יצחק, כאן הדביקים בצד שמאל של השכינה^[לה], שראה המעשים של הדין הקשה שאין העולם יכול לסבול, אמר רבי יוסי, איה ברכתם, אמר רבי יצחק, שמעון לא היה ראוי לזה, שראה לו כמה מעשים רעים, ולוי שבא מצד הדין הקשה, אין הברכה תולה בו, ואפילו כאשר בא משה לא תלה ברכתו בו, שכתוב: "בְּרַךְ ה' חֵילוֹ וּפְעָל יָדָיו תִּרְצֶה", תלה הברכה בהקדוש ברוך הוא.

רבי יהודה אמר, שמעון לא זכה לברכות, אלא שחברו משה ביהודה, כתוב כאן: "שְׁמַע ה' קוֹל יְהוּדָה" (דברים לג, ז), וכתוב שם: "כִּי שָׁמַע ה' כִּי שָׁנוּאָה אֲנֹכִי" (בראשית כט, לג). עוד אמר רבי יהודה, שמעון ולוי העלה אותם אביהם למשה, אמר רבי יוסי, מפני מה העולם אביהם למשה.

אמר רבי שמעון, בא וראה כשבקש יעקב להסתלק, עמדה עליו השכינה, רצה לברך לאלה, ולא יכל שנתירא מפני השכינה, אמר איך אעשה, שהרי שניהם מצד הדין הקשה הם באים, אלא אמסרם לאדון הבית^[לו], שהרי הבית לפי רצונו מתנהג, ומה שירצה יעשה, יבוא אדון הבית ויברכם.

משה ודאי איש האלהים **היא**, וכרצונו עושה בביתו, כמו שכתוב: "אִישָׁה יִקְמָנוּ" (במדבר ל, ד), זה שכתוב: "וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוֹמָה ה'" (במדבר י, לה), "וַאִישָׁה יִפְרָנוּ", זה שכתוב: "וּבִנְחָה יֹאמֶר שׁוֹבָה ה'" (שם פסוק לו), ודאי כרצונו עושה אדון הבית, ואין מוחה בידו, כמו איש הגוזר על אשתו והיא עושה רצונו, ועל כן יעקב אף על פי שהיה דבוק בעץ החיים, לא היה אדון הבית, אלא למטה, ומשה הוא למעלה^[ליז], לפיכך מסר אותם לאדון הבית.

זוהר חלק א' פרשת ויחי דף רלו ע"ב

"כְּסֻדָּם אֶל תָּבֵא נַפְשֵׁי וּגּוֹ", רבי אבא פתח ואמר, "סוד ה' לִירָאוֹ" (תהלים כה, יד), סוד העליון של התורה אין הקדוש ברוך הוא נותן אלא לאותן יראי חטא, ואלו שהם יראי חטא נתגלה להם סוד העליון של התורה, ומה זה סוד העליון של התורה, הלא תדע שזהו אות היסוד הקדוש, שנקרא סוד ה' ברית קודש.

זיו הזוהר

לה. פירוש, במדת הדין שבה. לו. זה משה. להמשיך כל מיני השפעות להשכינה הקדושה. שנקרא. "איש האלהים" (דברים לג, א) על שבכחו. לז. מדרגת משה גבוה ביותר, בשביל קבלת התורה.

שמעון ולוי הטריחו עצמם על הסוד הזה באנשי שכם, שימולו עצמם ויקבלו עליהם זה הסוד, והכתוב מעיד **"במַרְמָה"** (בראשית כז, לה) [לח], ועוד במעשה זמרי בן סלוא, שפסל זה הסוד, ויעקב אמר **"בְּסֹדִם אֶל תָּבֵא נַפְשִׁי"**, מהו **"נַפְשִׁי"**, זו הנפש הנכנסת ונדבקת בברית העליון למעלה [לט], ונקראת נפש צרור החיים, **"בְּקֶהֱלֵם אֶל תַּחַד כְּבֹדִי"**, הרי ביארנו, כמו שנאמר **"וַיִּקְהַל עֲלֵיהֶם קֶרַח"** (במדבר טז, יט), **"אֶל תַּחַד כְּבֹדִי"**, זה כבוד ישראל סתם [מ], ועל כן לא ברכם אביהם לפי שסלקם למשה.

זוהר חלק א' פרשת ויחי דף רלז ע"א

השבטים יודו וישתחוו ליהודה

"יְהוּדָה אֲתָה יוֹדוּךָ אֶחָיֶךָ" וגו', אמר רבי שמעון, המלכות ליהודה נתקיים, וזהו שאמרנו מהו שכתוב **"הַפְּעַם אוֹדָה אַתְּ ה'"** (בראשית כט, לה), לפי שהוא הרביעי, **"אוֹדָה אַתְּ ה'"** לפי שהוא רגל רביעי להכסא כבוד, יה"ו זה רושם שם העליון, ובמה נשתלם בה', זו ה"א האחרונה של השם הקדוש, שם הקדוש שלם באותיות שלו, וקשר ד' מחבר אותן [מא], ועל כן **"יודוּךָ אֶחָיֶךָ"**, שהמלכות ראויה להתקיים לך בודאי.

רבי יהודה אמר, **"אֲתָה יוֹדוּךָ אֶחָיֶךָ"** בודאי, בשעה שעמדו ישראל על הים, שכולם הודו לו, וירדו אחריו ביים [מב].

"יִדְךָ בְּעֶרְףְּ אֵיבִיךָ", כמו שנאמר: **"יְהוּדָה יַעֲלֶה"** (שופטים א, ב) בתחלה, **"יִשְׁתַּחֲוּוּ לְךָ בְּנֵי אֶבְיָךָ"**, כלל כל שאר השבטים, לפיכך אמר **"בְּנֵי אֶבְיָךָ"** ולא בני אמך, **"בְּנֵי אֶבְיָךָ"** הרי כל שאר השבטים, שאף על פי שנחלקו לשתי ממלכות, כשהיו עולים לירושלים, היו משתחוים וכורעים למלך ירושלים, לפי שמלכות ירושלים ממלכות הקדושה שולטת.

"יִשְׁתַּחֲוּוּ לְךָ", ולא כתוב וישתחוו, שאם נכתב וישתחוו היה משמע לרבות שאר העמים, וישתחוו לא כתוב אלא בזמן שיבוא מלך המשיח, שכתוב: **"מְלָכִים יֵרְאוּ וְקָמוּ"**

זיו הזוהר

להמרכבה, וגם שאות ד' משמעותה דל ועני דלית ליה מגרמיה כלום, וכן אמר דוד. **"כִּי עֲנִי וְאֶבְיוֹן אֲנִי"** (תהלים פו, א), והמכיון כאן בהזוהר, שהשם יהודה יש בו שם הוי"ה ברוך הוא, והאות ה' שבו מרמז על קשר ד' דאחיד לון, פירוש שהוא מאחד ומחבר ה' האחרונה מהשם הקדוש עם יה"ו והיינו יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, זאת היתה העבדות של דוד המלך עליו השלום בשירות ותשבחות שלו, וכן יש כח הזה לכלל ישראל שכולם נקראים קשר ד', וכמו שאמר רבי יוחנן במדרש רבה בראשית פרשה ע"א שכל מקום שנאמר דל עני ואביון בישראל הכתוב מדבר, והבן זאת. **מב.** כידוע שנחשון בן עמינדב קפץ תחלה ביים.

שנעשית על ידו, ובכח התורה יכול לברך גם לזה שאינו ראוי לברכה. לח. שבענין המילה לא היתה כונתם לזכותם בקיום מצוה. **לט.** זו מדת המלכות הנודווגת עם היסוד נקראת נפש, והיא כבודו של ישראל דלעילא וגם נפשו. **מ.** סתם ישראל היינו הספירה שנקראת ישראל סבא, שורש נשמת יעקב. **מא.** כן צריך לומר, והמכיון של קשר היינו מקום שמתקשרת בו קדושה דלעילא, כנזכר לעיל שהג' אבות הם תלת קשרין, וכן איתא לקמן שקורא ל"ב שבטים י"ב קשרין דתקוני מטרוניתא, בהפסוק **"כָּל אֶלֶה שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנַיִם עָשָׂר"** (בראשית מט, כח), ולפי זה מובן שדוד המלך הוא קשר ד' כמו שהג' אבות הם ג' קשרים, כידוע שדוד הוא רגל הרביעי

שְׂרִים וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ (ישעיהו מט, ז), עתה שאמר ישתחוו, להראות שישראל בלבדם כולם ישתחוו לראש הגלות לנשיא של בבל, ולא שאר עמים.

זוהר חלק א' פרשת ויחי דף רלו ע"ב

מידת המלכות נופלת רק כדי להרוג את העמים

גֹּר אַרְיָה יְהוּדָה, בתחלה גור, ואחר כך אריה, וסוד הדבר, בתחלה נער, ואחר כך איש, **ה' אִישׁ מְלַחְמָה** (שמות טו, ג) [מג], **מְטַרְף בְּנֵי עֲלִיטָה**, מהו מטַרְף, להכליל מלאך המות שהוא עומד על טרף לכלות בני העולם ואין מציל, כמו שכתוב: **וְטַרְף וְאִין מְצִיל** (מיכה ה, ז), ומטַרְף ההוא נסתלקה השכינה [מד].

פָּרַע בגלות בבל, **רַבֵּץ** בגלות אדום, **כְּאַרְיָה** שהוא תקיף **וּכְלָבִיא** שהוא תקיף יותר, כך ישראל תקיפים הם, שבני העולם עובדי כוכבים ומזלות מפתים ודוחקים אותם, והם עומדים בדתם ובמנהגם כאריה וכלביא.

וּכך השכינה, שאף על פי שכתוב: **נִפְלָה לֹא תוֹסִיף קוּם בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל** (עמוס ה, ב), היא תקיף כאריה וכלביא בנפילה זו, מה אריה ולביא אין נופלים אלא בעבור לטרוף טרף ולשלוט, שהרי מרחוק מריח טרפו, ומשעה שהריח נופל ואינו קם עד שקופץ על טרפו ואוכלו, כך השכינה לא נפלה אלא כאריה וכלביא, כדי להנקם מעמים עובדי כוכבים ומזלות ולקפוץ עליהם, כמו שכתוב: **צִעָה בָּרַב כָּחוּ** (ישעיהו סג, א).

מִי יְקִימוּנוּ, הוא לא יקום להנקם מהם נקמה קטנה, אלא מי יקימונו, מי, כמו שכתוב: **מִי יִרְפָּא לָךְ** (איכה ב, ג), והיינו עולם העליון, שבו הממשלה לחזק לכל, וכתוב: **מִמְבֹּטֵן מִי יִצָּא הַקָּרַח** (איוב לח, כט) [מה], וזה נתבאר.

לֹא יָסוּר שִׁבְט מִיְהוּדָה וגו', זה ביארו החברים, אבל עד כי יבא שילה בה"א, ובשאר מקומות בוא"ו, להראות כאן סוד שם הקדוש יה, במקום אחר שילו בלא ה"א, ובמקום אחר שלה בלא יו"ד, וכאן שילה ביו"ד ה"א, סוד שם הקדוש העליון, שהשכינה תקום בהשם י"ה, וזה הסוד של מ"י כמו שאמרנו [מו].

זוהר חלק א' פרשת בראשית כה ע"ב

לֹא יָסוּר שִׁבְט מִיְהוּדָה, זה משיח בן דוד, **וּמַחֲקֵק מִבֵּין רַגְלָיו**, זה משיח בן יוסף, **עַד כִּי יָבֹא שִׁילָה**, זה משיח השקר, מספר זה כזה, **וְלוֹ יִקְהֶת עַמִּים**, אותיות "ולוי קהת":

זיו הזוהר

מג. מדת המלכות כשהיא בלי הזדווגות עם עלמא דכורא נקראת נער, ובהזדווגותה עמו נקראת איש על שמו. מד. פירוש, שהשכינה מרוחקת ומובדלת מן בעל טרף הזה לגמרי. מה. זה רמז על עולם הבינה, מ"י בגימטריא חמשים על שם נ' שערי בינה, וסוד הקרח ידוע במעשה מרכבה דיחזקאל. מו. השם י"ה היינו העולמות חכמה ובינה, והסוד של מ"י נתבאר לעיל שמרמז על עולם הבינה

זוהר חלק א' פרשת ויחי דף רלח ע"א

מלך המשיח יתגבר על כל העמים ויכניעם תחת ישראל

"אֶסְרֵי לִגְפָן עִירָה", אמר רבי חייא, מהו גפן, זו כנסת ישראל, כמו שכתוב: **"גִּפְנֵי מִמְצָרִים תְּסִיעַ"** (תהלים פ, ט), וכתוב: **"אֶשְׁתָּךְ כְּגִפְנֵי פְרִיָה"** (תהלים קכח, ג), **"אֶשְׁתָּךְ"** כמו זה הגפן הקדוש.

רבי יוסי אמר, **"אֶסְרֵי לִגְפָן עִירָה"**, זה מלך המשיח, שעתיד למשול על כל שרי העמים, שרים הממונים על העמים עובדי כוכבים ומזלות, והם התוקף שלהם להתגבר, ועתיד מלך המשיח להתגבר עליהם, לפי שזה הגפן מושל על כל אלה כתרים התחתונים, שבהם מושלים העמים עובדי כוכבים ומזלות, זה הגפן ינצח למעלה, ישראל שהם שורקה ינצחו ויכריתו חילות אחרים למטה, ועל כולם יתגבר מלך המשיח, זה שכתוב: **"עֲנִי וְרֹכֵב עַל חֲמֹר וְעַל עִיר"** (זכריה ט, ט), עיר וחמור, ב' כתרים הם שמושלים בהם עמים עובדי כוכבים ומזלות, והם מצד שמאל צד הטומאה.

ומה שאמר עני, וכי מלך המשיח עני נקרא, אלא כך אמר רבי שמעון, לפי שאין לו משלו, וקוראים לו מלך המשיח, זו היא הלבנה הקדושה למעלה, שאין לה אור אלא מן השמש[מז].

מלך המשיח הזה ימשול בממשלתו, יתיחד במקומו, ואז **"הִנֵּה מִלְכָּךְ יָבוֹא לְךָ"** סתם[מח], אם למטה עני הוא, שהרי בצד הלבנה הוא[מט], אם למעלה עני שהוא כמראה שאינו מאיר, לחם עני.

ועם כל זה "וְרֹכֵב עַל חֲמֹר וְעַל עִיר", היינו תוקף העמים עובדי כוכבים ומזלות להכניע תחתיו, ויתגבר הקדוש ברוך הוא במקומו.

"כִּפְסֵי בִינֵי לְבָשׁוּ", כמו שכתוב: **"מִי זֶה בָּא מֵאֲדוּם חֲמוּץ בְּגָדִים מִבְּצָרָה"** (ישעיהו סג, א), זה הדור בלבשו, וכתוב: **"פֹּרָה דְרָכָתִי לְבָדִי וּמַעֲמִים אֵין אִישׁ אֲתִי"** וגו', **"כִּפְסֵי בִינֵי"**, זה צד הגבורה דין הקשה, להיות על העמים עובדי כוכבים ומזלות, **"וּבָדִים עֲנָבִים סוּתָה"**, זה העץ שלמטה בית דין שנקרא ענבים^[1], והיין נשמר בדם ענבים, בשביל להתלבש בשני הכחות^[יא], להכניע תחתיו כל שאר העמים עובדי כוכבים ומזלות ומלכי העולם.

זוהר חלק א' פרשת ויחי דף רלט ע"ב

השמות הקדושים וכנסת ישראל מכניעים את הקליפות

פתח העלם הוא ואמר, **"אֶסְרֵי לִגְפָן עִירָה וְלִשְׂרָקָה בְּנֵי אֲתָנוּ"**, **"אֶסְרֵי"**, אסר צריך לומר, **"עִירָה"**, עיר צריך לומר, אלא זה הכתוב סוד עליון הוא, והשם הקדוש יה נכלל שם.

זיו הזוהר

התפארת המופיע בה, ובעבור זה נקראת עני. נ. זו מדת מלכות. נא. פירוש, שהדינים והגבורות נשמרים במדת המלכות בשביל מלך המשיח, שיתאזר בכחות האלה.

שמשם כל מיני ישועות מופיעות. מז. וכן מדת המלכות, בא לה האור מן התפארת. מח. זו השכינה הקדושה. מט. פירוש, בצד השכינה הקדושה שבעצמה אינה מאירה אלא מאור

וכמו שכאן נרמז השם הקדוש, כן גם "וְלִשְׂרָקָה", שהרי ולשורק צריך לומר, "בְּנִי", בן צריך לומר, שורק ככתוב: "וְאֶנְכִי נֹטְעָתִיךָ שׁוֹרֵק" (ירמיהו ב, כא), בן ככתוב: "בֶּן אֲתָנוֹת" (זכריה ט, ט), למה שורקה, ולמה בני, אלא שנכלל שם השם יה, וכמו שיש זה השם הקדוש להכניע לעיר, כן גם יש זה השם הקדוש להכניע כח האחר שהוא חמור, שלולא זה השם הקדוש כאן, היו מציפים העולם, י"ה בכח זה וי"ה בכח זה, להשמר העולם מהם, ולהשמר לאנשים שלא ישלטו בהם בעולם.

"אֶסְרִי לְגַפְּךָ", מהו גפן, זו כנסת ישראל, מפני מה נקראת גפן, אלא מה גפן אינו מקבל עליו נטיעה אחרת, כן גם כנסת ישראל אינה מקבלת עליה אלא להקדוש ברוך הוא, ובשביל כנסת ישראל נכנעים לפנייה כל כחות אחרים, ואין יכולים להרע ולשלוט בעולם, ולכך הטיל הכתוב שם הקדוש ביניהם בצד זה ובצד זה, "בְּנִי אֲתָנוֹ", שנעשה עקר בשביל שורק ההוא, כמו שנאמר "וְאֶנְכִי נֹטְעָתִיךָ שׁוֹרֵק" וגו'.

מלך המשיח יתלבש במידת יין ודם ענבים

"כֶּבֶס בַּיַּיִן לְבָשׂוּ" וגו', "כֶּבֶס", כובס צריך לומר, אלא כבס מיום שנברא העולם, ומי הוא זה מלך המשיח למטה, "בַּיַּיִן" זה צד השמאל, "וּבָדֵם עֲנָבִים" זה צד השמאל למטה[ג], ועתיד מלך המשיח למשול למעלה על כל שרים אחרים של העמים עובדי כוכבים ומזלות, ולשבר תוקפם מלמעלה ומלמטה.

דבר אחר, "כֶּבֶס בַּיַּיִן לְבָשׂוּ", כמו שיין מראה שמחה וכולו דין, כן גם מלך המשיח יראה שמחה לישראל, וכולו דין לעמים עובדי כוכבים ומזלות.

כתוב: "וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם" (בראשית א, ב), זה רוחו של מלך המשיח, ומיום שנברא העולם מכבס לבושו ביין העליון.

התורה דומה ליין וחלב

ראה מה כתוב אחרי כן, "חֲחֻלִּילֵי עֵינַיִם מֵיַיִן וּלְבָן שְׁנַיִם מִחֶלֶב", זה יין העליון של התורה המשביע להשתות ממנו, "וּלְבָן שְׁנַיִם מִחֶלֶב", שהרי התורה היא יין וחלב, תורה שבכתב ותורה שבעל פה.

זיו הזוהר

האדמו"ר מהאלמין הגה"צ הרב שלום יהודה גרוס

מייסד מפעל הזוהר העולמי
נחל לכיש 24/8 בית שמש, טל: 054-8436784

האדמו"ר מהאלמין שליט"א, נולד בהונגריה, עלה לארץ בשנת תש"ו. בשנת תשכ"ב היגר לברוקלין. לפני 40 שנה - הקים הרבה ארגונים: **בשנת תשכ"ה**, הקים וועד העולמי למען קדושת בית הכנסת, ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. **בשנת תשכ"ו**, ערך מלחמה גדולה נגד המזווות הפסולות, **בשנת תשכ"ז**, ערך מערכה גדולה נגד סימילאק מחלב עכו"ם, ומאו לראשונה יצרו סימילאק מחלב ישראל¹. **בשנת תשכ"ז**, הקים ארגון הצלה, ונדפס ספר, וקול קורא'ס. **בשנת תשכ"ז**, ערך מערכה גדולה על שנשלים באכילת תולעים בהכשר למהדרין מן המהדרין, **בשנת תשכ"ח**, ערך מערכה גדולה על אזוהרת זמן קריאת שמע ותפלה². **בשנת תשכ"ח**, הקים ארגון ובית דין צדק לכשרות וטהרת המקוואות³. **בשנת תשכ"ט**, יזם הדפיס והפיץ לראשונה חק לישראל שבועי, ונדפסו 54 פרשיות בודדות, ועשר כרכים. **בשנת תשל"ב-ב"ס**, ערך מלחמה כבידה על כשרות השחיטה⁴, **בשנת תשל"ד**, הקים ארגון וועד הכשרות התאחדות הקהילות, ונדפסו 39 ספרים וקול קורא'ס. **בשנת תשל"ד**, הקים את הרעיון הדף היומי, ופרסמו כל שבוע בעיתונים על הרעיון של לימוד דף היומי, ונדפס גם כן במדריך לכשרות # 2. **בשנת תשל"ה**, ערך מלחמה גדולה למען קדושת הערבין⁵. **בשנת תשל"ט-ס"ג**, ערך מלחמה כבידה על כשרות הניקור⁶, **בשנת תשמ"א-ס"ד**, ערך מלחמה כבידה על תיקון עירובין בארה"ב⁷. **בשנת תשמ"ז** יצא לאור ספר הסכמות ומכתבים 1.296 מכתבים. **בשנת תשס"ג** שלח לאצניו הקדושה כמה מיליוני ספרים ועוד 320 אלף דיסקים (בכל דיסק לערך 500 ספרים) ונחלקו בויזם בכל הארץ, ול-150.000 חיילים בצבא. **בשנת תשס"ד** שלחו לא"י עוד 250.000 דיסקים של 7000 קבצים ספרים בחינם. **בשנת תשס"ד**, הקים מפעל עולמי ללימוד הלכה יומית מחבר ורמ"א, ונדפסו ספרי שו"ע מחבר ורמ"א, וקול קורא'ס, ומודעות בהרבה עיתונים. **בשנת תשס"ז** - 2007 עלה לארץ, הקים את "מפעל הזוהר העולמי", ומאו פועל במסירות נפש, יומם וליילה, לזכות כל אחד מישראל בקריאה יומית של דף הזוהר היומי, ובכך לממש בפועל את הבטחתם וצוותם של רשב"י וגדולי הצדיקים, שבזכות הזוהר, יצא עם ישראל מהגלות ברחמים, והמשיח יבוא.

בעהמ"ח"ס: "איני ליכט פון תורה" - 887 חלקים, "אכילת מצות בישראל" - 7 חל', "אפיית המצות" - 3 חל', קובץ ספרי ארץ ישראל - 26 חלקים, "שמירת המצוות כהלכתן" - 58 חל', קובץ ספרי כשרות - 53 חל', "נפש ישעיה" על מאכלות אסורות - 7 חל', קובץ ספרי שחיטה - 26 חל', קובץ ספרי ניקור - 33 חל', קובץ ספרי שמירת שבת - 18 חל', קובץ ספרי מקוואות - 8 חל', "שמירת הברית" - 10 חל', "דברי תורה" עה"ת - 7 חל', קובץ ספרי סת"ם - 22 חל', קובץ ספרי קדושת ביהכ"ז - 17 חל', "מקדש מעט", "ואמרו אמן", "עניינת אמן כהלכתו", "צחק לשוח", ועוד. "שכר ועונש" - 6 חל', "אור הזוהר" - 5 חל', "זוהר השבת" - 5 חל', "זוהר חק לישראל" - 5 חל', "מאורות הזוהר" - 15 חל', "תיקוני זוהר" - 2 חל', "תיקוני זוהר" - 29 חל', "זוהר היומי" - 6 חל', "זוהר היומי" - 12 חל', "זוהר עם פירוש הסולם, זוהר היומי" - 70 חל', "זוהר תורה" - 54 חל', "תיקוני זוהר", "אדרא רבה" ו"אדרא זוטא" עם עוד 6 ספרים, "ספרא דמשכנא", "ספרא דצניעותא" ועוד. עלוני זוהר - 39 חל', ועוד יותר מאלף ספרים וחבורות על הזוהר הקדוש. על כל הנ"ל,

בשנת תשס"ז, הקים בארץ ישראל מפעל הזוהר העולמי. ונדפסו קרוב ל-2000 ספרים חבורות וקול קורא'ס. על הדברים הנ"ל פרסם ספרים וקול קורא'ס, בלשון הקודש, באידיש ובאנגלית, ובעוד הרבה שפות. - מפני מיליוני ספרי זוהר הדף היומי של הזוהר, ועוד, המחולק בתפוצה עצומה בבתי כנסיות ובתי מדרשות, חנויות, קברי צדיקים, ארגונים גדולים, כגון ערוץ הידברות, בתי אב בכל רחבי הארץ ובחול. - הקים את "קול הרשב"י" "קול הזוהר" לשמיעה של הזוהר היומי, ושומעים דרשותיו. כיום מתגורר בבית שמש, מפני דרשותיו מידי שבוע ברדיו 2000, ומעביר הרצאות בכל רחבי הארץ.

1. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 2. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 3. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 4. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 5. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 6. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 7. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 8. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס.

זוהר חלק א' פרשת ויחי דף רמא ע"ב

שבט זבולן שעסקו בסחורה תמכו בשבט יששכר שעסקו בתורה

"זְבוּלָן לְחוּף יַמִּים יִשְׁכֵּן וגו'", אמר רבי יהודה, זבולן ויששכר תנאי עשו, אחד ישב ועמל בתורה, ואחד יצא ועשה מסחר ותמך ליששכר, שכתוב: "וְתַמְכֶיהָ מֵאִשָּׁר" (משלי ג, יח), והיה פורש בימים לעשות מסחר, וחלקו כך היה, שהרי הים היה נחלתו, ולפיכך קורא לו ירך, שדרכו של ירך לצאת ולבא, זה שכתוב: "שִׁמַּח זְבוּלָן בְּצֵאתָהּ וַיִּשְׁכַּר בְּאֵהָלֶיהָ" (דברים לג, יח).

"לְחוּף יַמִּים יִשְׁכֵּן", בין אותו פורשי ימים לעשות מסחר, "לְחוּף יַמִּים", אף על פי שים אחד היה לו בנחלתו, בשני ימים שכן, רבי יוסי אמר, כל שאר הימים היו משלחים אניות מסחר בים שלו, "וְהוּא לְחוּף אֲנִית", מקום שכל האניות שם נמצאות לעשות סחורה. אמר רבי חזקיה, ירך שלו הגיע על גבול צידון, והתחום שלו נתפשט למקום ההוא, המסחר של כל הסוחרים שהיו מסבבים ומחזירים בסחורותיהם למקום ההוא.

זוהר חלק א' פרשת ויחי דף רמב ע"א

שכר תומכי התורה

שאל רבי בון ואמר, בני יעקב כל י"ב שבטים, נסדרו למטה כדמיון שלמעלה, למה הקדים בברכות זבולן ליששכר תמיד, והרי יששכר עמלו בתורה, והתורה קודמת בכל מקום, ולמה הקדים לזבולן בהברכות, אביו הקדימו, ומשה הקדימו.

אלא זבולן זכה על שהוציא לחם מפיו ונתן לפיו של יששכר, לפיכך הקדים לו בהברכות, מכאן למדנו, מי שתומך לבעלי התורה, נוטל ברכות מלמעלה ומלמטה, ולא עוד אלא שזוכה לשני שלחנות, מה שאין זוכה אדם אחר, זוכה לעושר שיתברך בעולם הזה, וזוכה להיות לו חלק בעולם הבא, זה שכתוב: "זְבוּלָן לְחוּף יַמִּים יִשְׁכֵּן וְהוּא לְחוּף אֲנִית", כיון שכתוב: "לְחוּף יַמִּים" למה כתוב: "וְהוּא לְחוּף אֲנִית", אלא "לְחוּף יַמִּים" בעולם הזה, "לְחוּף אֲנִית" בעולם הבא^[ג], כמו שכתוב: "שֵׁם אֲנִיות יְהִלְכוּן וגו'" (תהלים קד, כו), ששם היא השפעת השפע של עולם הבא.

זיו הזוהר

העוסק בתורה משול לחמור

"יִשְׁשַׁכֵּר חֵמֹר גָּרַם רִבְצָ בֵּין הַמְּשֻׁפְּתִים", אמר רבי אלעזר, וכי יששכר חמור נקרא, אם בשביל שעמל בתורה נקרא לו סוס, או אריה, או נמר, למה חמור.

אלא אמרו, לפי שהחמור נושא המשא ואינו בועט באדונו כשאר בהמות, ואין בו גסות הרוח, ואינו חושש לשכב במקום מתוקן, כן גם יששכר שעמלו בתורה, נשא עליו עול התורה ולא בעט בהקדוש ברוך הוא, ואין בו גסות הרוח, כהחמור שאינו חושש לכבוד של עצמו, אלא לכבוד אדונו, "רִבְצָ בֵּין הַמְּשֻׁפְּתִים", כמו שאמרו ועל הארץ תישן וחי צער תחיה ובתורה אתה עמל.

כחו של העוסק בתורה

דבר אחר, "יִשְׁשַׁכֵּר חֵמֹר גָּרַם", בא וראה, בשעה שנכנס הלילה, הפתחים סתומים^[נז], הכלבים והחמורים מתפשטים ומשוטטים בעולם, ונתנה רשות למשחית, וכל בני עולם ישנים במטותיהם, ונשמות הצדיקים עולות להתענג למעלה.

כשמתעורר רוח צפון ונחלק הלילה, התעוררות קדושה נתעורר בעולם, וזה נתבאר בכמה מקומות, אשרי חלקו של אדם הקם בשעה ההיא ועוסק בתורה, כיון שמתחיל בתורה, כל אותן מינים רעים מכניסם בנקבי תהום רבה, וכופת לקליפת חמור, ומורידה במחילות שתחת העפר, למקום תגבורת הזוהם.

לפיכך יששכר שעמלו בתורה, הכניע לקליפת חמור, והורידה מגרם המעלות ההוא שהוא עולה להזיק לעולם, והניחו בין המשפטים, בתוך הזוהם של מחילות העפר.

בא וראה מה כתוב: "וַיֵּרָא מִנְחָה כִּי טוֹב וְאֵת הָאָרֶץ כִּי נַעֲמָה וַיֵּט שִׁכְמוֹ לְסֹבֵל וַיְהִי לְמַס עֶבֶד", "וַיֵּרָא מִנְחָה כִּי טוֹב", זה תורה שבכתב. "וְאֵת הָאָרֶץ כִּי נַעֲמָה", זו תורה שבעל פה, "וַיֵּט שִׁכְמוֹ לְסֹבֵל", לסבול עול התורה, ולהדבק בה יומם ולילה, "וַיְהִי לְמַס עֶבֶד", להיות עובד להקדוש ברוך הוא ולהדבק בו, ולהתייש עצמו עבורו.

רבי שמעון אמר, "וַיֵּט שִׁכְמוֹ לְסֹבֵל", מהו "וַיֵּט" נטיה, כמו שכתוב: "וַיֵּטּוּ אַחֲרֵי הַבָּצֵעַ" (ש"א ח, א), מי שנוטה דרכו ועצמו שלא לסבול עול התורה, מיד "וַיְהִי לְמַס עֶבֶד".

זוהר דף רמג ע"א

דן היה דן לכל שבטי ישראל

"דָּן יִדִּין עַמּוֹ כְּאֶחָד שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל", רבי חייא אמר, זה הכתוב היה צריך לומר, דן ידין לשבטי ישראל, או דן ידין לשבטי ישראל כאחד, מהו "דָּן יִדִּין עַמּוֹ", ואחר כך אמר "כְּאֶחָד שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל", אלא "דָּן יִדִּין עַמּוֹ" בתחלה, ואחר כך "שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל", "כְּאֶחָד" כיחידו של עולם, כמו שהיה בשמשון, שהוא יחידי עשה דין בעולם, והיה דן והורג ביחד, ולא נצרך לתמכו.

זיו הזוהר

דן לוחם נגד הנחש והחיצונים

"יְהִי דָן נָחֵשׁ עָלֵי דָרְךְ", אמר רבי חייא מהו עלי דרך, אלא נחש מי שנוטה אחריו מכחיש פמליא שלמעלה, ומה הוא, היינו דרך העליון שיוצא מלמעלה, ככתוב: **"הַנּוֹתָן בַּיָּם דָּרְךְ וּגּוֹ"** (ישעיהו מג, טז), נחש מי שנוטה אחריו כאלו הלך על דרך העליון שהוא להכחישו, לפי שמן הדרך הוא ניזונים עולמות העליונים.

ואם תשאל דן למה הוא במדרגה הזו של נחש, אלא ככתוב: **"וְאֵת לֵהַט הַחֶרֶב הַמַּתְהַפֶּכֶת לְשֹׁמֵר אֶת דָּרְךְ עֵץ הַחַיִּים"** (בראשית ג, כד) [נה], כן גם **"הַנֶּשֶׁךְ עֶקְבֵי סוּס וּגּוֹ"**, בשביל לשמור לכל המחנות.

ולפיכך התפלל יעקב, ואמר **"לִישׁוּעָתְךָ קוּיָתִי ה' "**, בכל השבטים לא אמר לישועתך, אלא בזה, לפי שראה בו תוקף חזק של הנחש, שמחשב להגביר הדין.

זוהר חלק א' פרשת ויחי דף רמד ע"א

דן יהיה נחש בימי ירבעם

רבי יוסי אמר, **"יְהִי דָן נָחֵשׁ עָלֵי דָרְךְ"**, אימתי היה דן נחש, בימי ירבעם, שכתוב: **"וְאֵת הָאֶחָד נִתַּן בְּדָן"** (מ"א יב, כט).

למה ניתן שם, **"עָלֵי דָרְךְ"**, על דרך שהוא שיהיה נמנע מלעלות לירושלים, וזה דן היה לישראל נחש, **"עָלֵי דָרְךְ"**, עלי דרך ודאי, ככתוב: **"וַיִּזְעַץ הַמֶּלֶךְ וּגּוֹ"** (שם פסוק ח), **"שִׁפִּיפוּ עָלַי אֲרֻחַ"**, שנשך להם לישראל, והכל לא היה אלא עלי דרך, בשביל הדרך להמנע מישראל שלא יעלו לירושלים, לחוג חגיגהם ולהקריב קרבנות ועולות לעבוד שם.

יעקב היה מצפה לישועה של שמשון

"לִישׁוּעָתְךָ קוּיָתִי ה' ", ככתוב: **"וְהוּא יַחַל לְהוֹשִׁיעַ אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד פְּלִשְׁתִּים"** (שופטים יג, ה), אמר רבי חייא, וכי למה אמר **"קוּיָתִי"**, והרי יעקב כבר נסתלק מהעולם בזמן שהוא מכמה שנים, ולמה אמר שהוא מצפה לזו הישועה, אלא ודאי סוד הדבר, ככתוב: **"וְהָיָה כְּאִשֶּׁר יָרִים מִשָּׁה יָדוֹ וַיִּגְבֵּר יִשְׂרָאֵל"** (שמות יז, יא), ישראל סתם, אף כאן **"וְהוּא יַחַל לְהוֹשִׁיעַ אֶת יִשְׂרָאֵל"**, ישראל סתם [ג], לפיכך אמר **"לִישׁוּעָתְךָ קוּיָתִי ה' "**.

זוהר חלק א' פרשת ויחי דף רמד ע"ב

הרבה מחנות יצאו מגד להילחם

"גַּד גְּדוּד יִגְדוּנוּ וְהוּא יָגֵד עֶקֶב", רבי ייסא אמר, מן גד משמע שיצאו חילות להתגר מלחמה, והמשמעות שכתוב גד, שבכל מקום גימ"ל דל"ת מרמז שחילות ומחנות יוצאים מהם [ג], שגימ"ל נותן והדל"ת מקבל, ומכאן כמה חילות וכמה מחנות תולים בהם.

זיו הזוהר

נה. שהן השדים המזיקים שנבראו בשביל לשמור, סבא. נו. גימ"ל רמז על עלמא דדכורא המשפיע, וכן בדן כח הנחש בשביל לשמור. נו. היינו ישראל ודל"ת רמז על עלמא דנוקבא המקבל, כמבואר

זוהר חלק א' פרשת ויחי דף רלה ע"ב

אשר בשורשו

"מֵאֲשֶׁר שְׁמָנָה לַחֲמוֹ וְהוּא יִתֵּן מַעֲדָנֵי מֶלֶךְ", אמר רבי שמעון, זה הכתוב סוד של חכמה הוא, אשר זה פתח העליון של צדיק כאשר נתברך להשפיע ברכות בעולם, וזה הפתח מוכן תמיד לברכות העולם, ונקרא אשר, וזה הוא מן העמודים שהעולם עומד עליהם, וזה המקום שנקרא לחם עוני ממקום ההוא נתתקן^[נח], זה שכתוב: **"מֵאֲשֶׁר שְׁמָנָה לַחֲמוֹ"**, מה שהיה לחם עוני חזר להיות לחם פנג (שמנה), לפי שהשפיע ונתן בו ברכות ומעדנים. **וסוף** הכתוב מוכיח, **"וְהוּא יִתֵּן מַעֲדָנֵי מֶלֶךְ"**, מי **"מֶלֶךְ"**, זו כנסת ישראל^[נט], שממנה ניזון העולם במעדנים, וזה נותן למלך הזה כל הברכות כל שמחות וכל טוב, הוא נותן וממנה יוצאות.

זוהר חלק א' פרשת ויחי דף רמו ע"א

היסוד ניזון מבינה ומשפיע אל המלכות

עוד אמר רבי שמעון, בא וראה, **"מֵאֲשֶׁר שְׁמָנָה לַחֲמוֹ"**, זהו המקום שהכל מאשרים ומה הוא, , עולם הבא^[ס], שהעליונים והתחתונים מאשרים לו ונכספים אליו. **"שְׁמָנָה לַחֲמוֹ"**, של מי, עד כאן לא פירש איזה מקום, אלא יש לחם ויש לחם, כמו שיש עץ ויש עץ, יש עץ החיים, ויש עץ שתולה בו מיתה, כן יש לחם שנקרא לחם עוני, ויש לחם שנקרא לחם פנג, ומי הוא זה הנרמז בוא"ו^[סא], וזהו לחמ"ו לחם וא"ו, ועל זה כתוב: **"הַנְּנִי מִמְּטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם"** (שמות טז, ד), מן השמים בודאי. **ועל** זה כתוב: **"מֵאֲשֶׁר שְׁמָנָה לַחֲמוֹ"**, לחם וא"ו, שהרי ממנו ניזון זה העץ, וזה מעטרו, ככתוב: **"בְּעֵטְרָה שְׁעֵטְרָה לוֹ אָמוֹ"**, וכאשר הוא מקבל השפע, ודאי הוא יתן מעדני מלך, מי המלך זו כנסת ישראל, שהרי ממנו ניזונת, והוא נותן לה על ידי הצדיק, זו מדרגה הקדושה אות הברית, וממנה נשפע לשאר המדרגות שלמטה, והכל כדמיון שלמעלה.

זוהר חלק א' פרשת ויחי דף רמו ע"ב

היסוד צריך למלכות והמלכות ליסוד

"נִפְתְּלֵי אֵילָה שְׁלַחָה הַנָּתַן אֲמָרֵי שְׁפָר", אמר רבי שמעון, זהו שכתוב: **"וּמִדְבַרְךָ נְאוּה"** (שיר השירים ד, ג), לפי שהקול מנהיג לו להדבור, ואין קול בלי דבור^[סב], וזה הקול נשתלח

זיו הזוהר

היא עץ שיש בה מיתה ונקראת לחם עוני אימא תתאה, ודורש מאשר היינו מעולם הבינה אימא עלאה יהיה נשפע השפע אל לחם וא"ו, פירוש לתפארת, והוא יתן מעדני השפע להמלך היינו מדת המלכות על ידי הספירה יסוד צדיק ומשם תבא השפע לעולם הזה, ונתבאר כל המאמר בקיצור. **סב.** פירוש שקול בלי דבור אין חשוב.

לעיל בהפסוק **"הָאֶסְפוּ וְאָגִידָה לָכֶם"**. נח. פירוש, שכל תקון המלכות הוא על ידי קבלת השפע מן מדת יסוד צדיק. **נט.** זו מדת המלכות סוד השכינה הקדושה. **ס.** זה עולם הבינה שנקרא אימא עלאה. **סא.** אות וא"ו רמז על אות וא"ו של השם הוי"ה ברוך הוא שורש עולם היצירה וספירת תפארת שנקראת שמים ועץ החיים ולחם פנג, והמלכות

ממקום עמוק של מעלה, ונשלח משם להנהיג לדבור^[ט], שהרי אין קול בלי דבור, ואין דבור בלי קול, וזה כלל שצריך לפרט, ופרט שצריך לכלל.

זעיר אנפין למעלה זכר ולמטה נקבה

וזה הקול יוצא מדרום ומנהיג למערב, נוחל לשני צדדים, וזהו שכתוב: "וּלְנִפְתָּלִי אָמַר וּגו' יָם וְדָרוֹם יְרֻשָּׁה" (דברים לג, כג), למעלה הוא בבחינת זכר, ולמטה בבחינת נקבה^[ט], לפיכך "נִפְתָּלִי אֵילָה שְׁלָחָה" נקבה למטה, כעין זה זכר למעלה, שכתוב: "הִנְתַּן אֲמָרֵי שֹׁפָר", ולא כתוב הנותנת.

זוהר חלק ד' פרשת בלק דף רא ע"ב

בשכר שהגין יוסף על אימו הגינה אימו על בניו

"בֶּן פֶּרֶת יוֹסֵף בֶּן פֶּרֶת עָלֵי עֵינָי וּגו'", אמר רבי שמעון, מהו "בֶּן פֶּרֶת", שהתגדל לכסות על אמו, כדי שלא יתן עשו הרשע עיניו באמו, "בֶּן פֶּרֶת עָלֵי עֵינָי", שאין שולט בו עין רע. שאמר הקדוש ברוך הוא, בשעה ההיא שהיה מחפה על רחל אמו, שלא ישלוט עליה עינו של אותו הרשע, חייך, בשעה שתבא עין רעה אחרת להסתכל על בניך ועל בני, אמך תחפה עליהם, אתה חפית על אמך, אמך תחפה עליהם.

וכתוב: "וַיֵּשֶׂא בְלָעַם אֶת עֵינָיו", עינו כתוב, זו עין הרעה, שבקש להסתכל בה עליהם. רחל היתה שם, ראתה שעיניו של אותו רשע משננת להרע, מה עשתה, יצאה ופרסה כנפיה עליהם, והגינה על בניה.

זהו שכתוב "וַתְּהִי עָלָיו רוּחַ אֱלֹהִים", על מי, על ישראל, שפרש כנפיו והגין עליהם, ומיד חזר רשע ההוא לאחור.

בתחלה הגין הבן על אמו, ועתה האם הגינה על הבן.

זוהר חלק א' פרשת ויחי דף רמו ע"ב

יוסף הוא היסוד

עוד אמר רבי שמעון "בֶּן פֶּרֶת יוֹסֵף בֶּן פֶּרֶת עָלֵי עֵינָי", למה ב' פעמים, אלא "בֶּן פֶּרֶת" למעלה, "בֶּן פֶּרֶת" למטה, ומפני מה אין הוא "בֶּן פֶּרֶת" למטה בתקוני השכינה^[ט], לפי ש"בְּנוֹת צִעְדָּה עָלֵי שׁוֹר", שבנות נצרכות לתקונה ולא בנים, כמו שכתוב "רְבוֹת בְּנוֹת עֲשׂוֹ חֵיל וּגו'" (משלי לא, כט), "רְבוֹת בְּנוֹת עֲשׂוֹ חֵיל", אלה י"ב שבטים.

"וְאֵת עֲלִית עַל כְּלָנָה", ככתוב: "עֲמַד עַל שְׁנַי עֲשׂוֹר בְּקַר שְׁלֹשָׁה פְּנִים צְפוֹנָה וּשְׁלֹשָׁה פְּנִים יָמָה וּגו'" (מ"א ז, כה), וכתוב: "וְהָיָה עֲלֵיהֶם מְלִמְעָלָה"^[ט] זהו "וְאֵת עֲלִית עַל כְּלָנָה".

זוהר חלק א' פרשת ויחי דף רמו ע"ב

מתפארת ומלכות, והיינו קול ודבור, לעילא דבר זה אור התפארת, לתתא נוקבא זו הארת המלכות. סה. פירוש בין הדגלים. סו. וכן היו הד' דגלים, לכל דגל ג' שבטים, והשכינה שרתה עליהם

סג. שורש הקול בבניה, ומתגלה בתפארת, ומנהיג לדבור היינו מלכות שנקראת מערב, לפי שהשכינה במערב. סד. פירוש, שנפתלי נתברך בהכחות של מערב ודרום, שיקבל שפע והארות הכחות

ועל כן "בנות צעדה עלי שור", בנות צעדו צריך לומר, אלא עין ההיא שכתוב למעלה, ומי הוא עין משפט, והיא עומד עלי עין זו צעדה ופסעה לקחת בנות לתקונה, ולא בנים.

"וימרחו ורבו", בהסתכלות אהבה אליו, ככתוב "הסבי עיניך מנגדי שהם הרהיבני" (שיר השירים ו, ה), ועל כן "וישטמהו בעלי חצים".

ספר זוהר השבת – לאבות ובנים, זקנים עם נערים
עם לשון הקודש – מנוקד מפסק ומחולק לקטעים
מסדר על הפרשיות

זיו הזוהר

כידוע, ויוסף הצדיק ששרשו הוא ספירת היסוד, לכן הוא עומד עלי עין, ממעל לה להעביר אליה השפע, ולכן הוא בבחינת דכורא, והמלכות היא עלמא דנוקבא, לפיכך שאר השבטים שהם גם כן בבחינת בנות, נעשו מרכבה להשכינה בהדגלים ולא יוסף.

מלמעלה, ככתוב. "על גוזליו ירחף" (דברים לב, יא).
סז. השכינה הקדושה, נקראת עין, כי היא עין משפט, מקום הבית דין שלמעלה, וגם המלכות נקראת עין או בבת עין, כי לכל עין יש באמצע נקודה שחורה שאין לה אור עצמיתה, ומסובבת הנקודה בגוונים שונים, וכן היא ספירת מלכות

זוהר חלק א' פרשת ויחי דף רמז ע"א

על ידי שיוסף לא חטא נתלבשה המלכות בגבורה

"וַתֵּשֶׁב בְּאֵיתוֹ קִשְׁתּוֹ" זה קשת, מהו קשת, זו בת זוגו, **"בְּאֵיתוֹ"**, תוקף הלבשיה עליו, שלא החלישה כחו, שהרי ידעה שיוסף לא יסיר במדרגה זו של אות הברית שלו לימין או לשמאל.

"וַיִּפְּזוּ זְרְעֵי יַדָּיו", מהו **"וַיִּפְּזוּ"**, אלא ככתוב: **"הַנְּחַמְדִים מְזַהֵב וּמְפֹז רֵב"**, וכתוב: **"וַתְּמַוְרְתָה כְּלֵי פֶזֶז"** (איוב כח, יז), נתכבדו זרועותיו במרגליות העליונה^[ט], **"מִיַּדֵי אָבִיר יַעֲקֹב"**, מאותן שני צדדים שנתחזק בהם יעקב, **"מִשָּׁם רָעָה אָבֶן יִשְׂרָאֵל"**, משם ניזונת אבן יקרה היא^[ט], ועוד כי מאלו י"ב צדדים ניזונת אבן יקרה ההיא, שהם צפון ודרום, והיא שוכנת ביניהם ומתברכת מהם וניזונת מהם על ידי צדיק^[ע].

יעקב המשיך ברכות ליוסף מהפרצופים שלמעלה

בא וראה, ליוסף נתוספה לו ברכה אחרת, ככתוב **"מֵאֵל אָבִיךָ וַיַּעְזְרֶךָ וְאֵת שְׁדֵי וַיְבָרְכֶךָ"**, זה הכתוב קשה, **"מֵאֵל אָבִיךָ"**, אל אביך יעזרך לומר, מהו **"מֵאֵל אָבִיךָ"**, ואחר כך **"וַיַּעְזְרֶךָ"**, **"וְאֵת שְׁדֵי"**, ואל שדי צריך לומר, כמו שכתוב: **"וְאֵל שְׁדֵי יִתֵּן לָכֶם רַחֲמִים לְפָנֵי הָאִישׁ"** (בראשית מג, יד), **"וַיְבָרְכֶךָ"** יברכך צריך לומר, אלא שהניחו למעלה ולמטה, הנחילו למעלה, **"מֵאֵל אָבִיךָ"**, שהיא נחלה העליונה מקום שנקרא שמים, **"וַיַּעְזְרֶךָ"**, למען לא יחליף מקום זה למקום אחר, ועזר שלו יהיה ממקום זה ולא מאחר^[עא].

"וְאֵת שְׁדֵי", מהו **"וְאֵת שְׁדֵי"**, אלא זו מדרגה אחרת תחתונה, שהרי למדנו, בכל מקום את ה', זו השכינה, כמו וארא את ה', את לרבות, ואת, להכליל יום בלילה ולילה ביום^[עב], זה שכתוב: **"וְאֵת שְׁדֵי וַיְבָרְכֶךָ"**, שהרי משם יוצאות הברכות לברך העולמות.

זינו הזוהר

שנקרא יסוד צדיק. **עא.** פירוש, שספירת התפארת שנקרא שמים והוא הכולל של שאר הספירות שבעלמא דדכורא, הוא ישפיע תמיד השפע להמלכות, על ידי מקום זה, היינו היסוד הקדוש ולא תלך השפע למקום אחר. **עב.** פירוש, שעל ידי התכללות לילה ביום שהיא הזדווגות תפארת ומלכות, תצא שפע ברכות לכל העולמות, ובעבור

סח. זו מדת המלכות, שנקראת מרגלית, ואבן יקרה ניתנה בזרועי ידיו של יוסף, שכל השפע תבא אליה על ידי כח קדושת יוסף הצדיק. **סט.** פירוש, שמדת המלכות יושפע בה השפע של חסד דין ורחמים שהן קדושת יעקב עם קדושת השני צדדים של אברהם ויצחק. **ע.** פירוש, שכל האורות מן י"ב צירופי הוי"ה, יושפע בה על ידי כח קדושת יוסף,

ועוד למה לא אמר ואל שדי, ככתוב: **"וְאֵל שְׂדֵי יִתֵּן לָכֶם רַחֲמִים"**, למה עזב ל' וכתב ת'.
אלא סוד הוא, שכאשר אותן שבילין יוצאין מלמעלה, כלל התורה נחל השמים, ככתוב:
"אֵת הַשָּׁמַיִם", כלל כ"ב אותיות^[ע], ומכאן יצאו לתורה שבעל פה שנקראת ארץ,
כנאמר: **"וְאֵת הָאָרֶץ"** כלל הכ"ב אותיות, והשמים נכלל כאחד^[עז], ואז מתעטרת הלכנה בכל
ותנוח בשלימות, וברכות נמשכות אז משם.

ועל כן כתוב: **"וְאֵת שְׂדֵי וַיְבָרְכֶךָ"**, כדי שיהיה לה קיום תמידי וחזק, שהרי בכל מקום שיש
בו וא"ו יש בו תוספות וקיום, עד כאן אמר בדרך כלל, ואחר כך עשה פרט, שכתוב:
"בְּרִכַּת שְׁמַיִם מֵעַל בְּרִכַּת תְּהוֹם רִבְצַת תַּחַת בְּרִכַּת שְׂדֵים וְרַחֲמִים".

על ידי הצדיק יורדים ההשפעות

"בְּרִכַּת אֲבִיךָ גָּבְרוּ עַל בְּרִכַּת הוֹרֶיךָ", **"בְּרִכַּת אֲבִיךָ גָּבְרוּ"** בודאי, שהרי יעקב נחל שבח הכל
יותר משאר האבות, שהרי הוא שלם היה בכל.

והכל נתן לו ליוסף, מה הטעם, לפי שכך ראוי להיות, שהרי צדיק נוטל הכל ומשפיע הכל
ביחד, וכל הברכות בו שורות, לפיכך כולן **תְּהִיֵּין לְרֹאשׁ יוֹסֵף וְגו'**, שתתברך מדרגה
זו שנקראת צדיק, ותקח הכל כראוי, אשרי חלקם של אלו הנקראים צדיקים, שהרי צדיק
אינו נקרא אלא מי שנוטר מדרגה זו זה אות הברית הקדוש, אשרי חלקם בעולם הזה
ובעולם הבא.

זוהר חלק א' פרשת ויחי דף רמז ע"ב

המזבח נקרא זאב לפי שאוכל בשר כל יום

"בְּנִימִין זָאֵב יִטְרֹף" וגו', אמר רבי אלעזר **"זָאֵב"** למה, אלא לפי שכך נרשם בהכסא כבוד,
שהרי כל חיות גדולות וקטנות נרשמות שם, כמו שכתוב: **"חַיֹּת קְטָנוֹת עִם גְּדֹלוֹת"**
(תהלים קד, כה), והכסא שעשה שלמה כך נרשמה כדמיון שלמעלה.

ועוד "זָאֵב יִטְרֹף", שהרי המזבח בחלקו היה, ומזבח נקרא זאב, שאם תאמר בנימין הוא
זאב, לא כן, אלא המזבח שהיה בחלקו הוא נקרא זאב, שאכל בשר כל יום, ובנימין
היה זן לו, לפי שהמזבח בחלקו היה, כביכול הוא מפרנס זון לזאב הזה.

ועוד "זָאֵב יִטְרֹף", זאב יזון, ומי הוא הניזון, אלו ממוני הדין העומדים למעלה לקטרג, וכולם
נהנים ומתקנים מן הקרבן, ומעוררים התעוררות למעלה.

זיו הזוהר

עד. פירוש שתיבת ואת רמז על כוללת הכ"ב אתון
עם התפארת שנקרא שמים כאחד, כי אות וא"ו רמז
על תפארת עם את, ואז מתעטרת סיהרא, היינו
השכינה בשלמות של שפע וברכה, להשפיע למטה.

התחלקות השפע בצמצום להנבראים כראוי להם
נקראת בשם שד"י שמורה על צמצום לומר די.
עג. את רמז על הכ"ב אתון מאל"ף עד תי"ו שיוצאין
מן התפארת שנקרא שמים למלכות שנקראת ארץ.

הזוהר ממשיך לעסוק בעניני הקרבנות

"בַּבְּקָר יֹאכֵל עֵד וְלַעֲרֵב יִחַלֵּק שְׁלָל", מהו "בַּבְּקָר יֹאכֵל עֵד", אלא בבקר שמדת אברהם מתעוררת בעולם ועת רצון נמצאת, עושה הקרבן התעוררות וניחוח, ועולה עד עד, זה המקום ההוא שעליו כתוב: "וְשִׁבְתָּ עַד ה' אֱלֹהֶיךָ" (דברים ד, ל) [ע"ה].

ועל כן "בַּבְּקָר יֹאכֵל עֵד" ולא אחר, "יֹאכֵל עֵד" ויתעדן ויתקשר בקשר שלו בתחלה [ע"ה], אימתי בבקר, שצריך להתברך שם הקדוש בתחלה, ואחר כך יתברכו אחרים, ועל כן אסור לו לאדם לברך לחבירו בבקר, עד שיברך להקדוש ברוך הוא, כי הוא צריך להתברך תחלה, וזהו "בַּבְּקָר יֹאכֵל עֵד", ואחר כך יתברכו אחרים.

"וְלַעֲרֵב יִחַלֵּק שְׁלָל", שהרי הקרבן שהיה בערב נקרב הכל להקדוש ברוך הוא, והתעוררות עלתה שמה, ובעבור שהוא נתברך, היה מקשר קשרים לכל שאר חילות עליונים [ע"ה], ומחלק להם ברכות לכל אחד ואחד כראוי לו, ונמתקים העולמות, ונתברכים עליונים ותחתונים.

וזהו הסוד שכתוב: "אֲכַלְתִּי יַעֲרִי עִם דְּבָשִׁי וְגו'" (שיר השירים ה, א) בתחלה, ואחר כך היה מחלק לכולם, ואומר: "אֲכָלוּ רַעִים שְׁתוּ וּשְׁכָרוּ דוֹדִים" (שם), השפיע ברכות לכולם, וחלק להם לכל אחד ואחד כראוי לו, ועל כן "וְלַעֲרֵב יִחַלֵּק שְׁלָל", שהרי שם הקדוש נתברך בתחלה, ועתה מחלק ברכות לכל העולמות.

ואל תאמר שהקרבן נקרב להם, וגם לא לכל כח אחר, אלא הכל היה נקרב להקדוש ברוך הוא, והוא השפיע ברכות ומחלק ברכות לכל העולמות, ולפיכך "קִרְבָּן לָהּ" ולא לאחר.

זוהר חלק א' פרשת ויחי דף רמא ע"א

יעקב ובניו עסקו בתקוני השכינה

"כָּל אֵלֶּה שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל שָׁנִים עֶשֶׂר וְזֹאת אֲשֶׁר דָּבַר לָהֶם וְגו'", פתח רבי אבא ואמר, כתוב: "וַיַּעַשׂ אֵת הַיָּם מוֹצֵק וְגו'" (מ"א ז, כג) עִמָּד עַל שְׁנֵי עֶשֶׂר בָּקָר שְׁלֹשָׁה פָּנִים צְפוּנָה וּשְׁלֹשָׁה פָּנִים יָמָה וְגו'" (שם פסוק כה) וְהַיָּם עָלֵיהֶם מְלַמְעָלָה וְגו'", כך הוא בודאי, שזה הים מתתקן ב"ב בשני העולמות, ב"ב למעלה של שרים, ב"ב למטה של ש"ב שבטים.

כיון שראה יעקב תקון העליון, וראה השכינה עומדת נגדו, בקש להשלים התקון, קרא לי"ב בניו, ואמר להם "הָאֶסְפוּ", התקינו עצמכם להשלים האמונה.

בא וראה, י"ב שבטים בד' דגלים, בד' צדדים, שלשה פונים צפונה, ושלשה פונים ימה, ושלשה פונים נגבה, ושלשה פונים מזרחה, והים עליהם, וכך הוא בודאי, ג' שבטים לכל צד לד' רוחות העולם, ג' שבטים לזרוע ימנית, וג' שבטים לזרוע שמאלית, ג' שבטים לירך ימין, וג' שבטים לירך שמאל, והשכינה עצמה עליהם, זה שכתוב: "וְהַיָּם עָלֵיהֶם".

זוהר זוהר

ע"ה. העולם הבינה, שהתשובה אם מגעת שמה פועלת המתקת הדין, וכל עיקר הקרבן הוא תשובת החוטא, ועל זה כתוב. "וּלְכַבּוּ בְּבִי וְשֵׁב וּרְפָא לִי", כידוע בינה לבא, ורחמנא לבא בעי. ע"ה. פירוש, שנצרך לגרום תחלה יחוד קודשא ברוך הוא ושכינתיה. ע"ה. פירוש, שעל ידי זה תבא הארה

מפני מה ג' שבטים לזרוע, וג' שבטים לירך, וכן לכל, אלא סוד הדבר, ג' קשרים הם בזרוע ימנית, וג' בשמאלית, ג' בירך ימין, וג' בירך שמאל, נמצאו י"ב קשרים לד' צדדים, והגוף עליהם, נמצאו י"ב עם הגוף, כדמיון שלמעלה, מניין, שכתוב: **"כָּל אֱלֹהֵי שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנַיִם עָשָׂר, וְזֹאת",** לפי שבה נשלם המספר, כמו שכתוב **"וְהָיָם עֲלֵיהֶם מִלְמַעְלָה"**.

זוהר חלק א' פרשת ויחי דף רמח ע"א

"כָּל אֱלֹהֵי שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל", אלה שבטי ישראל צריך לומר, מהו **"כָּל אֱלֹהֵי"**, אלא לחברם במקום שכל הברכות נשפעות שמה[ע"ח], **"שְׁנַיִם עָשָׂר"** ודאי, הם י"ב קשרים של תקון השכינה, והיא מתחברת עמהם, זה שכתוב: **"שְׁנַיִם עָשָׂר, וְזֹאת אֲשֶׁר דָּבַר לָהֶם אֲבִיהֶם וַיְבָרֶךְ אותם"**, שהרי במקום זה שורה הדבור[ע"ט].

ועוד "אֲשֶׁר דָּבַר", כאן נרמז קשר אחד להתחבר מלמטה עד למעלה ומלמעלה עד למטה, מלמטה היינו באלה י"ב שבטים, עם **"וְזֹאת"** שמתחברת עמהם, **"אֲשֶׁר דָּבַר"**, זה חבור בחינת זכר ובחינת נקבה, קשר לב' צדדים מלמטה ומלמעלה[ע"ב], ולבסוף קשרם במקום שלמעלה ששם בחינת זכר ובחינת נקבה ביחד[ע"א], זה שכתוב: **"אִישׁ אֲשֶׁר כָּבְרָתוֹ בְּרַךְ אותם"**, מהו **"כָּבְרָתוֹ"**, אלא **"כָּבְרָתוֹ"** זו בת זוגו, **"אִישׁ אֲשֶׁר כָּבְרָתוֹ"**, שניהם ביחד.

זוהר דף רמח ע"ב

יעקב ציוה לבניו בענין השכינה, ובענין קבורתו

וַיְכַל יַעֲקֹב לְצֹוֹת אֶת בָּנָיו וּגְוִי", אמר רבי יהודה, **"לְצֹוֹת"**, לברך צריך לומר, אלא שצוה להם בענין השכינה, להתקשר עמה, ועוד צוה להם על דבר המערה, שהיא קרובה לגן עדן ששם אדם הראשון קבור.

הסתלקות יעקב

וַיֵּאָסֶף רַגְלָיו אֶל הַמָּטָה", לפי שהרי הוא עד אז במקום החיים ישב, וכאשר בקש להסתלק מזה העולם, הכניס רגליו אל המטה[ע"ב], ויאסף ונסתלק מן העולם, זה שכתוב: **"וַיָּגֹעַ וַיֵּאָסֶף אֶל עַמּוּיו"**.

זיו הזוהר

היותר גבוהים לקבל משם הארה, והיינו העולמות הנקראים חכמה ובינה אבא ואימא, ששם הבחינת זכר והבחינת נקבה תמיד ביחד, ונקראים תרין ריעין דלא מתפרשין, וזהו **"אִישׁ אֲשֶׁר כָּבְרָתוֹ"**, איש הוא הבחינת זכר שהוא תמיד שוה בשוה עם ברכתו, זו בת זוגו, שהם שניהם ביחד תמיד, בירך אותם שיזכו לקבל הארות משם. **פ.ב.** פירוש שנתקשר בהשכינה שנקראת מטה.

לכל שאר הכחות להיותם מוכנים לקבלת השפע. **ע.ח.** היינו לספירת מלכות. **ע.ט.** כידוע שמלכות פה ותורה שבעל פה קרינן לה. **פ.** בתחלה הי"ב שבטים עם וזאת היינו עם המלכות והשכינה הקדושה, זהו חבור מתתא לעילא, ואחר כך חבור אשר עם דב"ר היינו יסוד עם מלכות, זהו חבור מעילא לתתא, וכל זה היינו קשר לב' צדדים. **פ.א.** נראה לי לפרש, שקשרם לבסוף בעולמות

כל נשמה מתאחדת במלכות

בא וראה, כאשר הנשמה עולה, נתעורר הכל אל השכינה, שהרי היא נדבקת בהשתוקקות שלמה ומתקשרת בה.

על ידי נשמת יעקב נתקשטה המלכות

יעקב לא מת, לפיכך לא נאמר בו מיתה, אלא **"וַיְגִיעַ וַיֵּאָסֶף אֶל עַמְּיוֹ"**, ראה מה כתוב: **"וַיֵּאָסֶף רַגְלָיו אֶל הַמָּטָה"**, שנאסף השמש והתחבר אל הלבנה^[פג], השמש לא מת, אלא שנאסף מן העולם והלך אצל הלבנה, בא וראה, בשעה שנאסף יעקב הוארה הלבנה, והשתוקקות שמש העליון נתעורר אליה^[פד], לפי שכאשר זה השמש נסתלק נתעורר שמש אחר, ונתחבר זה בזה, והוארה הלבנה.

זוהר חלק א' פרשת ויחי דף רמט ע"א

על ידי היחוד שעל ידי נשמת יעקב יצאו נשמות לעולם

אמר רבי שמעון, בא וראה, יעקב נאסף אל הלבנה, ועשה בה פירות לעולם, ואין לך דור בעולם שאין בו פירות של יעקב, לפי שהרי הוא היה מעורר התעוררות למעלה^[פה], שכתוב: **"וַיֵּאָסֶף רַגְלָיו אֶל הַמָּטָה"**, היינו מטתו של יעקב ודאי, אשרי חלקו של יעקב, שהרי נשתלם למעלה ולמטה, שכתוב: **"וְאַתָּה אֵל תִּירָא עַבְדֵי יַעֲקֹב נְאֻם ה' וְגו' פִּי אֶתְּךָ אָנִי"** (ירמיהו ל, י), כי אתי אתה לא נאמר, אלא **"פִּי אֶתְּךָ אָנִי"**^[פז], וזה נתבאר.

זיו הזוהר

- פג.** יעקב נקרא שמש, והשכינה נקראת לבנה.
- פד.** זו השתוקקות מדת התפארת, להזדווג עם הלבנה.
- פה.** פעל שתתקיים הזדווגות הזאת לנצח.
- פז.** פירוש, הבטיח שבכל מצבם של ישראל, תשרה אתם השכינה.

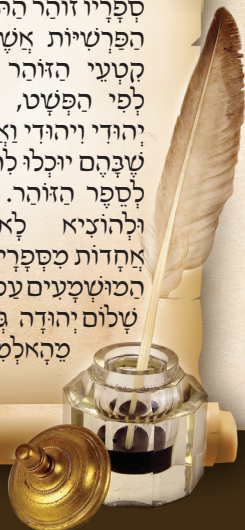
רעיון חדשני יוצא לדור ממפעל הזוהר העולמי

עברו מעל מאה שנה
טהרה"צ המקבל האלקי
רבי יודל רוזנבערג
זנוקלה"ה הוציא לאור
את ספריו הקדושים
זוהר תורה, לאחר עמל
ויגיעה רבה ימים ולילות
ללא הפוגה במשך 20 שנה,
בהם סדר לקט וערך את
ספריו זוהר התורה, לפי סדר
הפרשיות אשר זו מובאים
קטעי הזוהר השונים גם
לפי הפשט, במטרה שכל
יהודי ויהודי ואפילו הקטנים
שבהם יוכלו להיות מקשרים
לספר הזוהר. זכינו לפרסם
ולהוציא לאור פרשיות
אחדות מספריו, וכן טעורים
המוטקעים על ידי הגה"צ רבי
שלום יהודה גראס האדמו"ר
מהאלמין שליט"א.

**שעורי דף היומי ב"זוהר תורה"
ו"זוהר חק לישראל"
מידי יום ביומו ברדיו 2000**

**בכל יום שני משעה 5-3
על ידי הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
האדמו"ר מהאלמין שליט"א.**

**שיעורים בדרך היומי "זוהר תורה"
ו"זוהר חק לישראל" מידי יום ביומו,
על ידי הרב אליהו ממן שליט"א
ראש מוסדות "תורת אברהם" בצרת עילית.**

הגימטריה של "זוהר תורה" = 829
"דוד מלך ישראל חי וקים" = 829

הגימטריה של "כולם לומדים בזוהר" = 447
"יביא מטיח בן דוד" = 447

כלומר רק אם נלמד כל יום ויום כלנו יחד
בזוהר הקדוש נזכה טיבוא מטיח בן דוד
במהרה בימינו אמן

**בקרוב אי"ה יבנס
ל"קול הרשב"י" בטל: 0722-990044
ובקול הזוהר בטל: 0722-990055**

**לזכוי הרבים בחלוקת הפרשיות לבתי מדרשות
ולשמיעת השעורים בדיסקים במחיר הקרן**

0548-436784

הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
האדמו"ר מהאלמין שליט"א

זוהר חלק א' פרשת ויחי דף רנ ע"ב

ענין חניטת יעקב

"וַיֵּצֵא יוֹסֵף אֶת עֶבְדָּיו אֶת הַרְפָּאִים לַחֲנֹט אֶת אָבִיו" וגו', אמר רבי שמעון, התעלה על דעתך שכמו בשאר אנשים היתה חניטה זו, אפשר תאמר שבשביל הדרך הוא שחנטו, הלא כתוב: "וַיָּמַת יוֹסֵף וגו' וַיֵּשֶׁם בְּאֵרוֹן בְּמִצְרַיִם", הרי שלא הלכו עמו בדרך, כי שם נקבר, וכתוב: "וַיִּחַנְטוּ אֹתוֹ".

אלא שכך היה דרך המלכים, שבשביל שיתקיים גופם חנטו אותם בשמן משחה החשוב מכל השמנים מעורב בבשמים, והבליעו אותו בהגוף יום אחר יום בשמן טוב ההוא ארבעים יום, שכתוב: "וַיִּמְלְאוּ לוֹ אַרְבָּעִים יוֹם כִּי כֵן יִמְלְאוּ יְמֵי הַחֲנֻטִּים", אחר שנגמר זמן זה, מתקיים הגוף בשלמות זמן רב, לפי שכל ארץ כנען וכן גם ארץ מצרים מכלות הגוף ומרקיבות אותו בזמן קטן יותר מכל שאר ארצות, ובשביל לקיים הגוף עושים כן, ועושים חניטה זו מבפנים ומבחוץ, שמתוך ששופכים השמן על הטבור, נכנס בהטבור לפנים ונבלע במעיו, ומקיים את הגוף מבפנים ומבחוץ לזמן רב.

ויעקב כך היה בקיום הגוף, וכך נצרך להיות שהגוף של האבות הוא, והוא קיים בגוף ונפש.

זוהר חלק ב' פרשת תרומה קמא ע"ב

יעקב אבינו לא מת

רבי אבא אמר, יעקב לא מת, וגופו קיים תמיד בהתקיימות, ואינו מפחד מצד הטומאה, שהרי מטתו היתה שלמה בשלימות אור העליון, בהארת י"ב שבטים ובשבעים נפש, לפיכך לא נתירא מצד הטומאה, שאין ביכולתה לשלוט עליו.

ועוד שגופו הוא בדמות צורה העליונה, שהיופי שלו מקושר לכל הצדדים^[פז], וכל האברים של אדם הראשון היו אחוזים בו^[פח], ועל כן כתוב בו: "וַיִּשְׁכַּבְתִּי עִם אֲבֹתִי וְנִשְׁאַתְנִי מִמִּצְרַיִם", בגוף שלם, ועל כן "וַיִּחַנְטוּ הַרְפָּאִים אֶת יִשְׂרָאֵל", שגופו יתקיים בקיום וכך נצרך להיות.

זיו הזוהר

פז. פירוש, שהארת נשמתו מורכבת מן חסד ודין פגם בכל האברים, על ידי החטא שלו, ויעקב פעל להיות רחמים. פח. פירוש, שאדם הראשון גרם לחם התיקון.

זוהר חלק א' פרשת ויחי דף רמט ע"א

הטעם למה התאבלו המצרים

"וַיָּבֵאוּ עַד גְּרֵן הָאֶטֶד וְגו'" וכתוב: "וַיֵּרָא יוֹשֵׁב הָאָרֶץ הַפְּנִיעֵנִי אֶת הָאֶבֶל בְּגֵרֵן הָאֶטֶד", אמר רבי יצחק, אלו המקראות יש לעיין בהם, מה נוגע לנו זאת שבאו עד גרן האטד, ומפני מה קראו אבל זה למצרים, שהרי אבל ישראל צריך לומר, מה הטעם של אבל מצרים, אלא כך אמרו, כל זמן שהוא שהיה יעקב במצרים נתברכה הארץ בעבורו, והנילוס היה עולה ומשקה לארץ, ועוד שפסק הרעב בזכות יעקב, ועל כן עשו מצרים האבל ונקרא על שמם.

ובא וראה, המצרים כולם חכמים היו, ומצד של גבורה יוצאים כמה חילות וכמה מחנות, וכמה מדרגות על מדרגות, עד שמגיעים אל מדרגות התחתונות, והמצרים היו בהם מכשפים וחכמים, וידעו סתרי עולם, והבינו שבזמן שיעקב קיים בעולם אין עם שיוכל לשלוט על בניו, וידעו שישתעבדו בישראל זמן רב, כיון שמת יעקב שמחו, והסתכלו מה שיהיה לבסוף, עד שהגיעו לגרן האטד, שהיא גזרת דין השולט, אט"ד בגימטריא י"ד, ככתוב: "אֶת הַיָּד הַגְּדֹלָה" (שמות יד, לא), כיון שהגיעו למקום זה, ראו הגבורות היוצאות מאטד זה. **ולמה** נקרא אטד, אלא מה אטד יוצאין קוצים לצד זה ולצד זה, כן גם יד הזאת יוצאין ממנה אצבעות לצד זה ולצד זה, וכל אצבע ואצבע עולה בכמה גבורות בכמה דינין ובכמה משפטים, אז "וַיִּסְפְּדוּ שָׁם מִסְפַּד גָּדוֹל וְכָבֵד מְאֹד", "עַל כֵּן קָרָא שְׁמָה אֶבֶל מִצְרַיִם", ודאי אבל כבד זה למצרים, ולא לאחר.

זוהר חלק א' פרשת ויחי דף רנ ע"ב

ממשלת מצרים תתבטל

רבי שמעון אמר, מהו "גְּרֵן הָאֶטֶד", אלא כאן נרמז שמשלת מצרים תתבטל, "גְּרֵן הָאֶטֶד" זה השר הממונה על ממשלת מצרים, שיתבטל מלפני ממשלת ישראל, שהרי ראה גורן, ככתוב: "מִלְבָּשִׁים בְּגָדִים בְּגֵרֵן" (מלכים א' כב, י), ועל כן "וַיִּסְפְּדוּ שָׁם מִסְפַּד גָּדוֹל וְכָבֵד מְאֹד וְגו', עַל כֵּן קָרָא שְׁמָה אֶבֶל מִצְרַיִם" עד היום הזה, כי ודאי אבל מצרים היה.

זוהר חלק א' פרשת ויחי דף רנ ע"ב

יעקב מטתו שלמה

"וַיֵּשְׂאוּ אֹתוֹ בְּנָיו אֶרְצָה כְּנָעַן וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּמַעַרַת שְׂדֵה הַמְּכַפְלָה וְגו'", אמר רבי שמעון, בא וראה יעקב אף על פי שיצאה נשמתו במצרים, לא ברשות אחר יצאה, מה הטעם, כמו שאמרו שלא היה מיום שנברא העולם מטה שלמה כמטה זו של יעקב, ובשעה שנסתלק מן העולם, מיד נתקשרה נשמתו במקומה.

האבות הקדושים חזרו עם יעקב

בא וראה, כאשר נכנס יעקב במערה, כל הריחות של גן עדן נמצאו במערה, והמערה העלתה אור, ונר אחד היה דולק, וכאשר באו האבות אל יעקב למצרים להמצא עמו,

נסתלק אור הנר, כיון שבא יעקב במערה חזר אור הנר למקומו, אז נשלמה המערה מכל מה שנצרך.

ומיום שנברא העולם לא קבלה המערה אדם אחר ולא תקבל, ונשמות הצדיקים עוברות לפנייהם בבית המערה, בשביל שיעוררו ויראו הזרע שהניחו בעולם, וישמחו לפני הקדוש ברוך הוא.

זוהר חלק ד' פרשת שלח קסד ע"א

סדר קבורת האבות והאמהות במערת המכפלה

וכמו שעשו כל שאר האבות, כן גם אדם הראשון, חוה מתה תחלה ונקברה שם, ושם הבין אדם שמקום הזה ראוי לו, מת אדם נקבר בתוכה בחבור אחד, מתה שרה נקברה שם, וחוה ראתה ושמחה כנגדה, ועמדה וקבלה לה, שיעור הרחקה בין חוה לשרה שתי אמות, ולא יותר.

מת אברהם, נקבר אצל שרה בחבור אחד, מתה רבקה נקברה שם, ושרה ראתה ועמדה וקבלה לה, מת יצחק נקבר עמה בחבור אחד, מתה לאה נקברה שם, ורבקה ראתה ועמדה וקבלה לה, מת יעקב נקבר עמה בחבור אחד, וכולם זוג זכר ונקבה ביחד בחבור אחד.

סדר שלהם איך הם שוכנים, נשים אצל נשים, וזכרים אצל זכרים, אדם לראשונה, וחוה סמוכה לו, שרה אצל חוה, אברהם סמוך לשרה, יצחק סמוך לאברהם, רבקה סמוכה ליצחק, לאה סמוכה לרבקה, יעקב סמוך ללאה, נמצא אדם בצד זה, ויעקב בצד השני, זה בראש וזה בסוף.

בספר של שלמה המלך נזכר הסדר כראוי, וכך הוא, אדם וחוה לראשונה, שרה ואברהם סמוך אצלם, רבקה ויצחק בזוית אחר ישר כנגדם בשורה אחת, יעקב ולאה באמצע, והם נשים אצל נשים, וזכרים אצל זכרים, אדם וחוה, שרה ואברהם, יעקב ולאה, רבקה ויצחק, אדם בצד זה, יצחק בצד השני, ויעקב באמצע, יצחק אצל אביו [אש ומים] אין כך דרך העולם, ועל כן נצרך יעקב להיות באמצע, וכל אותן הזוגות כמו שנקברו כן יקומו, וכן יהיו.

זוהר חלק ב' פרשת בשלח דף מח ע"ב

יעקב דבוק בעץ החיים לפיכך לא מת

ובא וראה יעקב נדבק בעץ החיים, שאין בו מיתה לעולם, שכל החיים בעץ ההוא נתיסדו, ונותן חיים לכל הדבקים בו, ולפיכך יעקב לא מת, ועשה הקדוש ברוך הוא ליעקב שיהיה מובחר שבאבות, זהו שכתוב: **"יעקב אשר בחרתיך"** (ישעיהו מא, ח), לקח ליעקב והושיבו לפניו והשתעשע עמו והתפאר בו, זהו שכתוב: **"ישראל אשר בך אתפאר"**

(שם מט, ג).

זוהר חלק ב' פרשת תרומה קמא ע"א

נשמות העכו"ם נידחים לחוץ לארץ ושל ישראל עולות למעלה

"וַיִּשְׁבַּע יוֹסֵף אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּגְוִי וְהֵעֵלְתֶם אֹת עֲצַמְתִּי מִזֶּה", אמר רבי אבא, כל אותן הנשמות של שאר עמים הדרים בארץ הקדושה, כשיוצאים מזה העולם, אינם מתקבלים, ונדחים לחוץ לארץ, והולכים ושטים ומתגלגלים בכמה גלגולים, עד שיוצאים מכל ארץ הקדושה, וסובבים לצד הטומאה שלהם, וכל אותן נשמות ישראל היוצאות בארץ הקדושה, עולות, ומכסה הדק ההוא מקבלן, ונכנסין לקדושה העליונה, לפי שכל מין הולך למינו.

נשמות ישראל שמתים בחוץ לארץ צריכים לטרוח לחזור לארץ

ונשמות ישראל היוצאות בחוץ לארץ, ברשות אותה הקליפה החזקה, הולכות וסובכות ומתגלגלות עד שחוזרות למקומותיהן, ונכנסות במקומות הראויים להן. אשרי חלקו מי שנשמתו יוצאה ברשות הקדושה, בפתח ההוא של ארץ הקדושה, מי שנשמתו יצאה בארץ הקדושה, אם נקבר באותו היום, אין שולט עליו רוח הטומאה כלל.

על גופות הצדיקים אין שולט כלל רוח הטומאה וסיבת הענין

גופות הצדיקים שלא נתמשכו בזה העולם אחר התאות של הקליפה החזקה ההיא, אין שולט עליהם רוח הטומאה כלל, שהרי לא נשתתפו עמה כלל בעולם הזה, וגופות הרשעים כמו שנתמשכו בעולם הזה אחר הקליפה החזקה ההיא, והתאות והתענוגים והתקנות שלה, כן נטמאות נשמותיהם לאחר שיוצאין מהם.

גופות הצדיקים שאין מתענגים בזה העולם אלא מתענוגי מצוה, וסעודות שבתים חגים ומועדים, רוח הטומאה ההוא אינו יכול לשלוט עליהם, שהרי לא התענוגו משלו כלל, ומפני שלא נטלו משלו, אין לו רשות עליהם כלל, זכאי הוא מי שלא נהנה משלו כלל.

המת בחוץ לארץ יש עליו רוח הטומאה עד שנעשה עפר

מי שנשמתו יצאה מחוץ לארץ הקדושה, והגוף שלו נטמא ברוח הטומאה ההוא, נבלע בו אותו רוח הטומאה, עד שנעשה לעפר.

ואם זה הגוף שנבלע בו אותו רוח הטומאה מעלים אותו להקבר בתוך ארץ הקדושה, עליו כתוב: "וַתָּבֵאוּ וַתַּטְמְאוּ אֶת אֶרְצִי וַנְּחַלְתִּי שְׂמַתְּם לְתוֹעֵבָה" (ירמיהו ב, ז), ארצי שאין שולט עליה רוח הטומאה, בזה הגוף שלכם שנבלע בו רוח הטומאה, ותביאו אותו לקברו בארצי, אתם מטמאים אותה, לולא שעושה הקדוש ברוך הוא רפואה לארץ, שכאשר יבלה גוף ההוא, מנשב הקדוש ברוך הוא רוח מלמעלה, ודוחה לרוח הטומאה ההוא לחוץ, שהרי מרחם הוא על ארצו.

יוסף לא היה עליו רוח טומאה כלל

יוסף לא שלט על גופו רוח טומאה לעולם, אף על פי שנשמתו יצאה ברשות אחר, מפני מה, לפי שלא נתמשך בחייו אחר רוח טומאה, ואף על פי כן לא רצה שיעלו את גופו להקבר בארץ הקדושה, אלא אמר **"וְהֵעֲלֵתֶם אֶת עֲצָמֹתַי"**, ולא גופי.

כמו שכתוב ביעקב, **"וְשָׁכַבְתִּי עִם אֲבֹתַי וְנִשְׁאַתְנִי מִמִּצְרַיִם"**, גוף שלם.

שאר בני עולם מישראל שנשמותיהם יוצאות בארץ הקדושה, הנפש והגוף נצלים מהכל.

זוהר חלק ב' פרשת תרומה קנא ע"א

כל המתים בארץ ישראל מתים על ידי מלאך רחמים

כל המתים שבעולם, מתים על ידי מלאך המשחית, שהוא מלאך המות, וכל המתים אשר בארץ הקדושה, אין מתים על ידו, אלא על ידי מלאך של רחמים השולט בארץ.

אמר רבי יצחק, אם כן מה זה השבח למשה אהרן ומרים, שכתוב בהם: **"עַל פִּי ה'"** (במדבר לג, לח, דברים לד, ה), שהם לא מתו על ידי מלאך המשחית ההוא, ואתה אומר שכל העולם אותם המתים בארץ ישראל אין מתים על ידי מלאך המשחית, אמר לו כך הוא בודאי, והשבח של משה אהרן ומרים הוא יותר מאצל כל בני העולם שהם מתו חוץ לארץ הקדושה, וכולם מתים שם על ידי המשחית ההוא, מלבד משה אהרן ומרים שלא מתו שם אלא על ידי הקדוש ברוך הוא, אבל אותן המתים בארץ הקדושה אין מתים על ידי המשחית ההוא, שהרי ארץ הקדושה אינה קיימת ברשות אחר, אלא ברשות הקדוש ברוך הוא בלבד.

ועל זה כתוב: **"יַחֲיוּ מִתֵּיךָ נִבְלָתִי יְקוּמוּן הַקִּיצוֹ וְרִנְנוּ שְׁכֵנֵי עֶפְרָיִם"** וגו' (ישעיהו כו, יט), **"יַחֲיוּ מִתֵּיךָ"**, אלה המתים בארץ הקדושה, **"נִבְלָתִי יְקוּמוּן"**, אלה המתים בארץ זרה על ידי המשחית ההוא.

"הַקִּיצוֹ וְרִנְנוּ שְׁכֵנֵי עֶפְרָיִם", משמעותו הדרים שם, שהם ישנים ולא מתים, ומי הם, אותן ישני חברון, ועל כן כתוב בהם גויעה, כזה שנתעלף ויש בו קיום להתעורר, אף כך אותן ד' זוגות שבחברון, ישנים הם ולא מתים, וכולם מתקיימים בקיומם באותן הגופות שלהם, והם נקראים **"שְׁכֵנֵי עֶפְרָיִם"**.

זוהר חלק ב' פרשת ויקהל ריד ע"ב

שמירת הברית ועונש הפוגמו

"וַיָּמַת יוֹסֵף בֶּן מֵאָה וָעֶשֶׂר שָׁנִים וַיַּחְנֹטוּ אֹתוֹ וַיִּישֶׂם בְּאֲרוֹן בְּמִצְרַיִם", אמר רבי אבא, בא ראה, צד הקדושה נקרא ארון הברית, וזה ארון הברית נתקן להכניס בו סוד התורה, שהיא סוד הצורה של גוף הקדוש^[פט], כדמיון זה למטה, נתקן ארון להכניס בו הצורה של

זיו הזוהר

פט. כי התרי"ג מצות הן רמ"ח ושס"ה אורות של דמות כבוד ה' שהיא שכינה הקדושה כדמיון גוף

הגוף סוד האדם, ומי הוא העומד בסוד האדם, מי שנוטר אות הברית הקדוש, ולפי סוד זה אותן חסידים קדושים כאשר נפטרו מזה העולם היו מכניסים אותם בארון, לפי שאין ראוי ליכנס בארון אלא מי שנוטר לזה הברית את היסוד הקדוש, ביוסף מה כתוב: **"וַיִּשָּׂם בְּאֲרוֹן"** [ב' יודי"ן למה, אלא שנתחבר ברית בברית^[צ], סוד שלמטה בסוד שלמעלה, ונכנס בארון] שבעבור שנוטר ברית הקדוש, ונתקיים בו, לכך היה ראוי ליכנס בארון, והכל כראוי. **בכה** רבי אבא, ואמר וי לבני העולם שאין יודעים אותה הבושה, וי לעונש זה, שכל מי שרוצה נכנס בארון, לפי שאין צריך ליכנס בארון מלבד צדיק, הידוע בנפשו ומכיר בעצמו שלא חטא בזה הברית את היסוד הקדוש מנעוריו, והיה שומרו כראוי, ואם לא אין נצרך לו ליכנס בארון, ולפגם הארון.

סוד של הארון נצרך להתחבר באות ברית קודש, שהוא הסוד הראוי לו ולא לאחר, שהרי ארון אין מתחבר אלא בצדיק הנוטר את ברית קודש.

ומי שפוגם הברית ונכנס בארון לאחר מותו, וי לו שפגם אותו בחייו, וי לו שפוגם אותו במיתתו, וי לו מעונש ההוא, וי לו שפגם האות והארון של היסוד הקדוש, וי לו שמכניסים אותו בגיהנם, ואין יוצא ממנו לעולם, על זה כתוב: **"וַיִּצְאוּ וַרְאוּ בְּפָגְרֵי הָאֲנָשִׁים הַפְּשָׁעִים בֵּי"** (ישעיהו סו, כד), הם שנשארו בחוץ מכלל של אדם.

במה דברים אמורים כשלא עשה תשובה שלמה, תשובה שהיא ראויה לכסות על כל מעשיו.

ועם כל זה מוטב לו שלא יכנס בארון, שהרי כל זמן שהגוף קיים נידונית הנשמה ואינה נכנסת למקומה, מלבד אותן חסידים עליונים הקדושים שראוים לעלות בגופותם, אשרי חלקם בעולם הזה ובעולם הבא.

זוהר חלק א' פרשת ויחי דף רנא ע"א

יוסף הושם בב' ארונות א' למעלה וא' למטה

אמר רבי שמעון, בא וראה יוסף כמו יעקב הוא בהתקיימות של הגוף ונפש, בהתקיימות הגוף, שכתוב: **"וַיַּחְנְטוּ אֹתוֹ"**, בהתקיימות הנפש, שכתוב: **"וַיִּשָּׂם בְּאֲרוֹן בְּמִצְרַיִם"**, ולמדנו שני יודי"ן למה, אלא יוסף נטר הברית למטה, והיה שומר ליוסף הברית שלמעלה, כשנסתלק מן העולם הושם בשני ארונות, בארון למטה ובארון למעלה, ארון שלמעלה מי הוא, אלא ככתוב: **"הִנֵּה אֲרוֹן הַבְּרִית אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ"** (יהושע ג, יא), שהארון שלמעלה ארון הברית נקרא^[צ], שהרי לא ינחל אותו אלא מי שנוטר הברית, ובעבור שיוסף נטר הברית הושם בשני ארונות.

זוהר חלק א' פרשת ויחי דף רנא ע"א

שנקראת ארון, וגם נקראת לפעמים ברית. **צא.** פירוש, שהשכינה הקדושה נקראת ארון הברית, בעבור התקשרותה עם ספירת היסוד

הגשמי של אדם. **צ.** פירוש, שקדושת יוסף הצדיק נקשרה עם אור היסוד הקדוש למעלה, או יש לומר המכיון של רזא דלעילא, היינו השכינה הקדושה

יוסף על אף שמת במצרים התקשרה נשמתו מיד עם השכינה

"וַיֵּשֶׁם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם" כך הוא בודאי, והכתוב מרמז סוד אחר, שאף על פי שיצאה נשמתו ברשות אחרת, נתקשר בהשכינה, זה שכתוב: "וַיֵּשֶׁם בְּאֶרֶץ", למעלה ולמטה, לפי שהיה צדיק, שכל צדיק נוחל ארץ הקדושה העליונה, ככתוב: "וְעַמְּךָ כָּל־צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אֶרֶץ נָצֵר מִטְעֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי לְהִתְפָּאֵר, בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן".

החפץ חיים והחזון איש ז"ע

במכתבי מרן החפץ חיים זצ"ל (דף יד אות ג'), שספר בנו הר' אריה ליב על אביו, שהחזיק מאד בחכמת הקבלה באמרו כי הוא אחד מחלקי תורה היותר נעלים, ומרגלא בפומיה תמיד כי בלי סתרי תורה מגששים אנו באפלה, ובס' "מאיר עיני ישראל" (כ"ג ע' תקנ"ו), שרבי שלמה ספר לו על רבו החפץ חיים, שכל שבת קודש למד את הזהר של הפרשה, גם היה אומר לאחרים שילמדו הזהר של הפרשה, אפילו בחורים. והיה אומר שרבו כמדרש. (אור הזהר דף 82). ובספר מעשה איש (חלק ג' ע' צ"ח): שמרן החזון איש זצ"ל אמר להג' ר' שמריהו גריינימן זצ"ל, שאין ספר מוסר כל כך טוב כמו ספר הזהר. (מפעל הזוהר העולמי - 0548436784)

זיו הזוהר

ללמד זכות על פי קבלה שאזהרה הגדולה הזו של הזוהר הקדוש תסובב רק על ארץ ישראל.

סיומא דגופא אות ברית קודש, לקבלת השפע שלמעלה, והנה כדי להצדיק הרבה מדינות שנוהגים בהם לקבור כל המתים בארון, יש

לומדים קטעים נבחרים מחלק א' של סט "זוהר השבת", ונבחנו ומקבלים סט "זוהר השבת" מחלק לפרשיות השבוע, מיחד ל"שלחן שבת", עם דיסק של דרשות התעוררות על לימוד הזוהר הקדוש.

במתנה

פיצד?

- 1 יש לשלוח פקס עם פרטים מלאים [שם, כתבת, וטלפון] למספר 153-3616-8526
- 2 אנחנו נשלח לך את המבחן. 3 בגמר המבחן תפקסס אותו לפקס הנ"ל.
- 4 בוחן מיחד מטעם "מפעל הזוהר" יבדק את המבחן, ותקבל את המתנה.

המצטיינים יזכו לפרסום בספרים.

לפרטים והזמנת מבחנים, טל: 0542-214-449

כל יהודי יכול לזכות בסט של זוהר השבת! בחנם!

כל רגע של לימוד הזוהר הקדוש יקר מאוד בעיני ה'.
 כל רגע של לימוד, מוציל את עם ישראל בפרטיות ובכלליות מגזרות קשות.
 יהודי יקר, פמה כח ועצמה חבויים בך!
 כל העולם תלוי בלימוד שלך, אל תרפה ידיך, הזמן קצר והמלאכה מרבה,
 בוא והצטרף לקבוצה שתוליד את כל העולם לשלום,
 בוא ושב בצלו של הרשב"י הקדוש.

מתן שכרו בצידו, הרשב"י יושב ולומד עמו